

Sommertogt 2023

Mandag d. 5/6

Så blev det tid til årets sommertogt, det var i år kortet lidt af, da vi skulle være hjemme sidst i juli, fordi vi skulle være klar i Hirtshals til færgeafgang mod Island d. 1/8 – men det er en helt anden historie 😊😊

Men altså, i ugen løb blev tøj og proviant kørt ombord og efter en 2x60 år fødselsdag lørdag og vores søns 33 års fødselsdag søndag, blev årets kartoffelhøst bjærget (der var omkring 6-7 kg – meget godt i 4 plantekasser). De sidste detaljer blev ordnet, så vi mandag morgen bare skulle tømme køleskabet, slukke for strøm og vand og tage af sted.

Kl 11.30 smed jeg fortøjninger og Pipaluk og jeg sejlede alene ind til Svendborg. Chefen kørte bilen hjem og gik ned til Strandhuse, hvor vi som sædvanlig blev genforenet på enden af en bådebro, hvor Pipaluk lige kunne få næsen ind.

Med besætningen fuldtallig blev næste stop i Industrihavnen hvor tanken blev fyldt op med GTL diesel, og så var vi sådan set på vej.

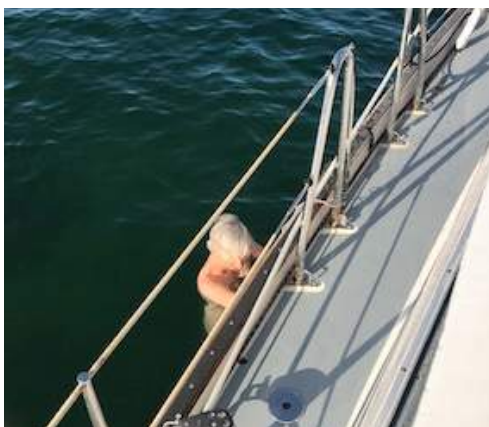
Vi havde overvejet en nat i Thurøbund, men vejret var simpelthen for godt, så vi sejlede ud gennem Sundet og op mellem Fyn og Langeland indtil vi ved 17-tiden smed anker lige syd for Holckenhavn ved Nyborg. Det var en tur i meget let luft, og for motor (og sejl) med solen bagende ned!!

Distancen blev 19 sømil og det gav lige mulighed for 2x1,5 times frivagt – sommerens første!!!!

Der var to fortøjningsbøjer, men begge var optaget da vi kom, så vi måtte gøre vores egen anker vådt ☹️ ☹️. Heldigvis sejlede de begge hjem hen under aften, og så snupede vi en bøje, det er noget nemmere og hurtigere at komme fra sådan en i morgen tidligt!!!

Badesæsonen blev indviet, og ovenpå en helt vinter med vinterbadning var det ikke så slemt!!!

Aftensmad og lidt hygge i skyggen, nyheder på TV og så tidligt til køjs – vi havde lidt nattesøvn vi skulle have indhentet.

Tirsdag d. 6/6

Vi lå stille som i en skovsø, og det betyder altså, at når vi ligger ved en bøje, så er fortøjningens vægt nok til at trække skiw og bøje sammen, så bøjen kan dunke mod skrog og anker!! Heldigvis kom landbrisen i løbet af natten og fik os trukket fri ☺

En god nats søvn sluttede kl 04.00 da vækkeuret ringede og 04.25 var vi afsted for fulde sejl mod solopgangen gennem Storebæltsbroen.

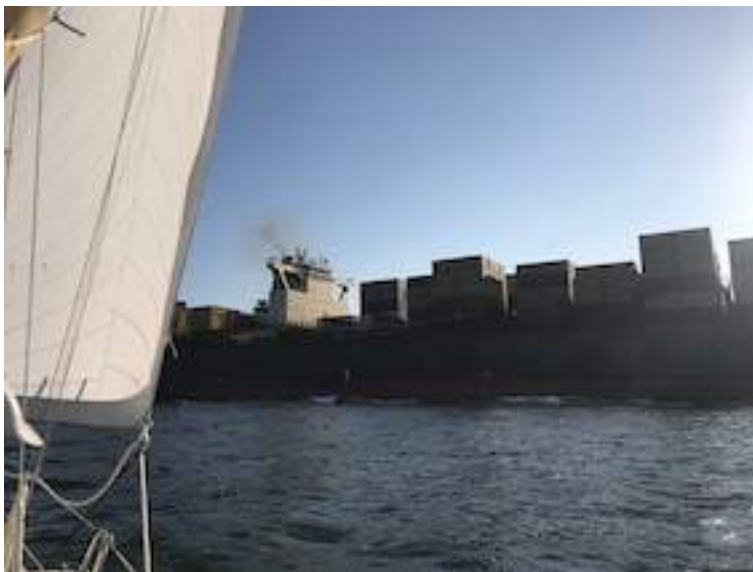

Vi ved jo, at hvis broen er 15 meter så går Pipaluk under uden problemer, og på søkortet står højden på alle vestbroens fag, så det var bare at sejle ud til det første, der var 15+ m og dreje igennem. Som sædvanlig følte som om der IKKE var højde nok, men det var der selvfølgelig.

Fra broen gik det ret nordpå mod Romsø, hvor det er smart at krydse storskibstrafikken. Vinden var W'lig og relativt svag og med lidt modstrøm fik motoren lov til at trække med. Solen skinnede fra en skyfri himmel, men det var koldt, så den stod på termokeddeldragt til vagthavende (skipperen), da Chefen beredvilligt havde tilberedt morgenmaden og derved vundet retten til første frivagt.

Jeg havde kommunikeret med vores nabo fra Ballen, han er lods og var på vej sydpå med et stort gammelt (fhv. Maersk) containerskiw. Det passede så forrygende, så vi kunne mødes lige øst for Romsø, fotografere og hilse. Vi fik et ordentligt blæs i hornet og kom rigtigt tæt på – faktisk lidt skræmmende tæt – den var godt nok stor!!!!

Men vi fik nogle fine billeder af Pipaluk, og vi fik hans slæbesø at mærke – der blev vi lige sat under vand en gang. Et vældigt hyggeligt møde, som vi faktisk havde snakket om mange gange, men lige her lykkedes det.

Al tumulten (og måske navnlig vandet der kom ned gennem luftventilerne i kahytten!!!) havde vækket Chefen. Det passede med vagtskifte, så Skipperen kunne få et par timer på øjet, imens vi fortsatte over på Ø-siden af storskibstrafikken og gik op forbi Asnæs og Røsnæs, hvorfra vi faldt af mod enden af Sejerø.

Vi havde modstrøm og medvind, så det gav en irriterende sø og ved enden af Sejerø kogte det helt op, så vi var nødt til at have motoren i gang for at få fremdrift og nogenlunde at sejle igennem det.

Fra Sejerø til Snekkeløbet gennem Sjællands Rev havde vi den lige plat i røven, det var anstrengende, da der hele tiden var fare for bomning. Så gik det straks bedre, da vi kom gennem Snekkeløbet og kunne hale hjem og sætte kurs mod målet - Odden Havn. Det gik faktisk så godt, så vi blev enige om, at der jo egentligt ikke var noget at tage til Odden efter. Næste mål blev derfor Skansehage lige indenfor Grønne Revle ved Rørvig i Issefjorden – så blev der også lige plads til en frivagt mere!!!!.

Det blev en dejlig sejlads, indtil vinden til sidst flovede så meget, så motoren måtte i gang igen!!

Kl 1830 kunne vi smide ankeret i læ og aftensol efter 75 sm.

Det var stadig koldt, så aftenens bad blev bare varmt og i cockpittet. Aftensmad og tidligt til køjs.

Onsdag d.7/6

Vi var 4 ankerliggere natten over – så kan de jo gå rundt inde i Rørvig og overveje, hvorfor de lige gik glip af 1000 kr i havnepenge!!!

Natten var HELT stille og da vækkeuret (som sædvanlig!!) ringede kl 0400 var det lyst, vi fik hurtigt ankeret op og da solen stod op var vi på vej ud af Issefjorden igen. Jeg havde meldt mig til morgenmadstørnen, så jeg havde derfor fået ret til første frivagt.

Inden jeg lagde mig, lagde jeg mærke til at spændingen på ekkoloddet kun var 12,3 v. Med motoren kørende burde det være mindst 13,6 v ☹ ☹ ☹

Der var faktisk for lidt spænding på forbrugsbatterierne, og det var forårsaget af, at det relæ der sørger for at vi ikke kan tømme både forbrugs, startbatteriet og ankerspilsbatteriet samtidig, det var holdt op med at virke – øv øv øv. Nu kom der ikke strøm fra generatoren på motoren og til

forbrugsbatterierne – det var ikke godt, for solcellerne kan IKKE levere nok til køleboks, navigation OG autopilot.

Selvfølgelig har jeg et reserverelæ, jeg har faktisk 2, og jeg ved præcis hvor de ligger – ulempen er bare, at de ligger hjemme i Svendborg!!!

Nå men fordelene ved at have lavet det hele selv er, at man så også ved hvordan man kan forbigå systemet, så med et startkabel blev batterierne koblet sammen, så skal vi bare huske at fjerne "lusen" når motoren ikke kører ☺ ☺

Skulle vi så komme forbi en Biltema på turen, så kan jeg købe et nyt relæ!!

Turen gik nordpå, vagterne skiftede og det var stille. Vi havde sat storsejlet, men det meste af turen var det bare til pynt!

Kattegat var helt øde og diset – faktisk fik vi lige et par timer i en regulær tågebanke, så radaren måtte i gang, men som sagt HELT øde. Der var selvfølgelig lidt trafik ud og ind af Øresund, men den nærmeste var en russisk tanker der var 4 sm væk, så det gav ingen anledning til at ændre kursen.

Ved 15 tiden kunne vi begynde at se land og klokken lidt over 16 anløb vi Falkenberg efter 63 sm. Dybest set er Falkenberg en lidt kedelig industrihavn, med en lystbådehavn der ligger helt udenfor industriområdet, MEN den store fordel er, at havnen er medlem af den danske "frihavnsordning" lige som Ballen er. Det betyder at vi ligger hos hinanden til en meget favorabel pris – her 50 SEK (ca. 33 DK) for havn, bad, toilet, vand og el. Da vi samtidig ikke havde brug for indkøb, så var det helt OK.

Vi gik en tur i industriområdet – det var dejligt lige at få benene i gang igen, og vi nød "udsigten" til et glas rosé, fik et bad og noget aftensmad.

Sol fra en skyfri himmel og dagens dosis af "søbrise" fra NW, der ud på aftenen flovede fuldstændig af igen.

Torsdag d. 8/6

Efter en helt stille nat hvor også vindmøllerne var gået i stå, vågnede vi til en fugtig og diset morgen med masser af dug på dækket.

Vi havde sovet længe og først kl 07.20 sejlede vi ud af havnen. Chefen havde morgenmadstørnen og var heller ikke længe om at komme tilbage i køjen, da vi havde fået morgenmad!! Vi sejlede nordpå i ganske svag W'lig vind, og jeg prøvede om vi kunne bære genuaen sammen med motoren, men efter en times tid klappede den helt sammen og måtte bjærges.

Turen gik nordpå op langs svenskekysten, og med en sigtbarhed på omkring 2 sm kunne vi sådan ane kysten og de få andre sejlere der var ude. Vi var i hælene på en tysker hele vejen. Til at begynde med kunne vi ikke se ham, men kun hans AIS signatur på plotteren, men da det klarede op, fik vi øje på ham.

Turen var begivenhedsløs, vagterne skiftede og måltiderne blev overholdt !!! indtil vi ved 14 tiden sejlede ind i det naturområde der hedder Malöhamn. Det er IKKE en havn, men en naturhavn med masser af gode ankerhjørner som svenskerne har brugt helt tilbage i tiden, og nu var vi i skærgården!!! Malöhamn har vi ligget i adskillige gange tidligere, det er et suverænt godt sted at ankomme til eller afgang fra skærgården.

Der er anbragt et par af "Svenska Krydserklubben's" bøjler i bunden af den ene bugt, og vi havde sat næsen op efter en af dem, men dæl'me om ikke tyskeren snuppede den ledige for næsen af os. Nu er det så sådan, at SXK bøjjerne KUN er til brug for klubbens medlemmer, og man skal føre årets "bøjeflag" for at måtte ligge der. Der var ingen af de to der havde flaget på, så vi satsede på at vi kunne jage dem væk!!

Den første var en svensker, der kunne fremvise bøjeflaget, da vi viste vores og bad om at se hans, men tyskeren var vi sikre på at "vinde over" – fandeme om de ikke OGSÅ var medlemmer og dermed havde ret til at ligge der ☹ ☹

Nå vi havde gjort ankeret klar, og gik da så bare helt ind i bunden af bugten og lod det gå.

Det var sol, vinden drejede langsom N over og forsvandt sammen med solen, og vi lå perfekt for den lovede opfriskende Ø'lige der skulle komme i nattens løb.

Så kunne man jo tro at alt var idyl - men nej!! Vi havde bemærket at trykvandspumpen startede en gang i mellem. Det skulle den jo IKKE, og det kunne antyde en utæthed. En hurtig inspektion under dørken havde tidligere vist, at der var tørt "fortil" og tilsyneladende tørt agterud også, sååå – det var måske bare lidt hikke. Men nej så startede lænsepumpen, det havde den gjort en gang før på turen, men herregud det kunne jo være lidt vand, som havde stået et sted og som var løbet ned i sumpen. Da den nu startede anden gang indenfor et par dage, så måtte jeg jo erkende, at der VAR et problem. Sammenholdt med trykpumpens ulyksalige trang til at starte i utide tydede det på en utæthed i vandsystemet, så nu måtte der en nærmere undersøgelse til.

Der var helt klart lidt fugtigt under motoren og en test med toiletpapir viste, at der kom lidt vand ned fra varmtvandsbeholderen i bb kistebænk – jeg HADER den kistebænk, men der var ingen vej udenom.

Alt blev taget op, og så var det ellers ned i den, og der er ikke meget plads, benene skal vendes rigtigt for at komme ned og så skal de vrides rundt for at man kan komme helt frem og skille bund- og endestykke ad så man kan komme ned til varmtvandsbeholderen og slangerne.

Som sagt det er et sted jeg HADER og jeg må virkelig bekæmpe min klaustrofobi og tanken om, "kan jeg nu vride mig rundt, så jeg kan komme ud igen"!!!!

Det viste sig, at det var slangen med det varme vand der lækkede lidt ved spændebåndet, så rundt og op efter det nødvendige værktøj og ned igen. Det lykkedes at få det spændt, så drypperiet holdt op, og pumpen holdt op med at starte i utide!!!!

Dette var endnu et bevis på den gamle sandhed – ”langturssejls består bare af en serie af bådreparationer på eksotiske steder”!!!

Resten af aftenen var fredelig!!!

Fredag d. 9/6

Ganske som lovet sprang vinden om i Ø kl 0300 og der kom lidt bevægelse i træer og vand, men vi lå perfekt – det var jeg selvfølgelig lige oppe og konstatere, da Chefen IKKE viste tegn til at tage ankervagten !!

Vi blev liggende til kl 09.30 og spiste morgenmad og hørte på den relativt friske Ø'lige, inden vi halede ankeret op og forlod ankerpladsen.

Solen skinnede fra en næsten skyfri himmel og det var helt klart, og lækker sejlluft af en perfekt retning, så så snart vi var ude af det værste skær"mylder" blev der sat fulde sejl og motoren blev – endelig – slukket. Det gav en fantastisk sejltur nordover ind i skærgården med halvind og op til 7 kn og fladt vand!!!

Kl lidt i 14 ankom vi til Styrösö og gik ind til tankbroen, her kunne vi nemlig få fyldt tanken op med den svenske udgave af GTL diesel – EcoPar. Det var lykkedes os at bruge ikke mindre end 60 l på turen herop, men det havde også været motorsejls næsten hele vejen.

Efter tankning gik vi ind i deres Gästhamn og fandt en plads med bøje – hjemmehavne havde vi fundet "svenskerkrogen" frem og fangede bøjen i første hug.

Næsten samtidig kom en svensker, der viste hvordan man IKKE skulle gøre det – stærkt underholdende "havneshow" der involverede gummibåd og meget halen frem og tilbage!!

En times hvil og så på opdagelse på øen. Den er bilfri og kun elektriske golfvogne og knallerter må køre der, men der er ingen tvivl om, at det er en ø (faktisk 2 øer forbundet med en bro) hvor folk der arbejder i Gøteborg faktisk bor. Der er en massiv færgedækning fra kl 5 om morgenen og til over midnat med afgang med højst 30 minutters mellemrum og direkte forbindelse mellem færgen og sporvogn/buslinjer på den anden side. Vi så flere færgeankomster og det var tydeligt, at det var folk der kom hjem fra arbejde. Der er ingen tvivl om at svenskerne VIL have deres skærgård befolket og ikke som danskerne bare lader øerne affolke, på grund af elendige færgeforbindelser.

Turen rundt på øen førte os forbi spisestedet ved færgen, og Chefen så sit snit til at slippe for sine pligter ved at give mad i land!!

På vejen tilbage til Pipaluk var vi i den lokale "ICA nära" og fik købt mælk og fersk kød til de næste dage. Vel tilbage blev der badet – havnepengene på 230 SEK inkluderede varmt bad, så det skulle udnyttes!!!

Lørdag d. 10/6

Jeg vågnede i nat ved, at der var nogen der gik på fordækket – det er s'gu ikke i orden. Da jeg var ved at samle mig sammen til at springe op af forlugen iført bar røv og skælde dem ud, gik det op for mig at Chefens køje var tom. Det viste sig så også, at det var hende der havde taget "ankervagten" og havde hørt at fortøjningerne knirkede en del. Det medførte at hun var stået op og havde været på dæk og forsyne dem med klude for at stoppe knirkeriet!!

Ellers var natten uden afbrydelser, og vi vågnede ved 8 tiden og kunne konstatere at vejret var "som det plejer", altså landbrise fra ØSØ, sol fra en skyfri himmel og lidt køligt. Vi lod dagen være "pensionistvenlig", med morgenmad i cockpittet – med bord!!, og sen afgang (09.20 – dog i tide til dagens kl 10 øl og lakridspibe).

Ud mellem skærene og ud i indsejlingen til Gøteborg – vi holdt motoren kørende og satte genuaen, indtil vi var fri at færger og lastfartøjer til og fra Gøteborg, og de værste færger til øerne. Så blev storsejlet sat og for fulde sejl og uden motor gik det opad mod Marstrand – vi havde besluttet os for at aflægge Marstrand et besøg (igen), det er SVINEDYRT, og normalt er der sindssyg trængsel, men nu var den svenske ferie bestemt ikke startet endnu, så skulle det være, så var det nu.

Vi valgte imidlertid IKKE at gå direkte til Marstrand i dag, det var nemlig lørdag. Det kunne betyde mange weekendsejlere i Marstrand og lørdag aften sammen med mange (fulde)svenskere – nej tak det har vi prøvet!!!

Vi har derimod udset os et lille ”hak” i Klåverön (den sydligste af de øer der ligger rundt om Marstrand) som natlogi.

Vi sejlede altså nordpå og ganske som lovet og forventet døde landbrisen ud ved middagstid, så blev det næsten stille, og så kom søbrisen igennem fra NW. Vi bjergede sejl og tog det sidste stykke for ren motor, vi skulle alligevel ind i en snæver sprække og ankre.

Vi listede os helt ind i bunden – takket være Navlonics sonarkort (det er guld når man skal lidt udenfor alfarvej!!!). Kl 13.10 lod vi ankeret gå på godt 3 m. vand, i læ for alle vinde. Enkelte svenskere havde også fundet stedet, men de lå som sædvanlig med snuden ind i klippen længere ude, så vi delte kun pladsen helt inde i bunden med en enkelt svensk sejlbåd.

17 sm's sejlads – uden frivagter - var jo hårdt for et par pensionister. Der måtte derfor indlægges en middagslur, inden vores gummibåd - Nuka blev søsat og vi besteg det svenske fjeld og så det hele lidt fra oven. Vi tog også turen ind i bunden, hvor der var et græsningsområde, med tegn på køer for ikke så længe siden, og fulgte hjulsporene et stykke ind i land.

Dagens bad blev varmt og i cockpittet uden neddybning i saltvand først, derefter aftensmad i cockpittet mens den friske søbrise aftog. Vi var landet i et radiodødt hul, hvor ingen af mobilnetterne dækkede, der var derfor ingen elektroniske adspredelser, så vi var tvunget til at nyde naturen over en "sundowner" inden køjetid.

For første gang på denne tur blev der lavet dej til bagning i Omnia'en. Brødet fra Thurøbageren var slidt op, så nu var det "bag eller sult" 😊 😊

Søndag d. 11/6

Som ventet og forudsagt kom vinden omkring kl 0300 igennem frisk af SØ. Vi lå perfekt i læ for vinden, meeen det evindelige svenske problem, hvor alle deres stejle klippeøer reflekterer bølgerne, gjorde at der rullede noget dønning helt ind til os i bunden af sprækken. Vi var begge oppe og se på situationen og var glade for at vi ikke var ombord i de svenske både der lå længere ude, med snuden op i klippen, tæt sammen og lige på tværs i dønningen!!!

Som lovet aftog vinden i løbet af et par timer og kl 7 da jeg var oppe og tænde for Omnia'en var der helt fredeligt.

Brødet fik først 45 min og så lige 10 mere inden det blev sat til afkøling. Chefen fik lov til at snorke til kl 9!!!! inden hun fik serveret morgenmad med nybagt brød – det var guf!!!

Vi havde ikke travlt med at komme afsted, dels havde vi kun 4 sm til Marstrand og dels skulle svenskerne lige blive ædru og vende næsen hjem mod Gøteborg inden vi anløb ☺ ☺

Vi ankom i bagende sol og ganske svag vind fra NW til en relativ tom havn i Marstrand kl 12, fik frokost og et lille hvil.

Inden landlov skulle der lige betales havnepenge – et meget avanceret system hvor man betaler via deres hjemmeside, og når så der var betalt skiftede "lyssignalet" på vores plads fra grøn til rød –

WAOOW. Det bedste af det hele var dog, at det indtil 15/6 var "mellemsæson", hvor havnepenge kun var 275 SEK og ikke de 475 SEK som det er i højsæsonen!!!!

Det at det var mellemsæson kunne også ses på antallet af ledige pladser, der var rigtig go' plads da weekendgæsterne var sejlet hjem!!

Vi gik en lang tur rund på øen, bl.a. gennem "skoven" hvor træerne lige præcis havde samme højde som den klippesprække de voksede i – så snart de stak ovenfor, så høvlede vind og vejr dem af!!!! Vi var rundt om Carlstens fæstning, hvor der faktisk var en lille cafe hvor vi kunne omsætte de sparede havnepenge i 2x0,5 l koldt Mariestadt øl!!

Tilbage langs havnen hvor der var en lille købmand, så vi fik suppleret op på mælk og lidt frosne kyllingebryster, så vi igen kunne klare et par dage for anker.

Vi fik også lige rekognosceret spisestederne, da Chefen igen rumlede med tanker om at nægte at vaske op!!.

Tilbage ombord delte vi den bakke vindruer, der var røget med i kurven, inden ”baden og smukkeseren” – det var inkluderet i havnepengene!!!.

Mandag d. 12/5

Så var weekendafslapningen overstået, og det var hverdag igen, så vi stod op 07.30 og efter morgenmaden var der afgang 08.20. Vejret var det ”sædvanlige” – sol fra en skyfri himmel og landbrise fra SØ – det kan man faktisk godt vænne sig til ☺☺

Vi tog turen for motor nordpå godt inde i mylderet af skær, gennem smalle passager og forbi ”skvalpeskær”. Vinden gik som sædvanlig langsomt over i søbrise fra NW og friskede lidt, så hvor der var mulighed for det blev genuaen rullet ud – og ind – og ud igen!!!

Igen og igen måtte vi beundre svenskernes beslutsomhed når det gælder beboelse i skærgården, der er rigtigt mange øer med beboelse på og der er et mylder af færger. Det virker IKKE som om der er tale om affolkning – tværtimod er der mange nybyggede huse og renoveringer i gang. Det er tydeligt, at vi i Danmark nok egentlig helst ser at øerne (og landområderne) affolkes – det er jo også meget billigere og nemmere at have befolkningen samlet i boligblokke i byerne!!!

Skærgårdssejls er spændende, hyggeligt OG anstrengende. Vi var hele tiden 2 på vagt, INGEN frivagt på ryggen, hele tiden fuld opmærksomhed på kortplotterne og på trafikken.

Vi havde på forhånd udset os en passende ankerbugt for natten, og efter 32 sm gik vi ved 14 tiden for anker i en helt stille bugt inde mellem klipper og skær. Vi havde ankerbugten fuldstændig for os selv!!

Efter så anstrengende en tur var der behov for et frikvarter og lidt afslapning, og vi gad faktisk ikke at ro i land, så vi blev bare ombord og hyggede os. Der var go' telefondækning, så der var frit slaw på de elektroniske medier.

Et par dages lemfældig omgang med opvasken hævnede sig på Chefen, mens jeg satte mig hen i et hjørne for ikke at være i vejen – til gengæld krævede hun en "sundowner" som belønning 😊 😊

Aftenbad i cockpittet og så så vi solen gå ned inden, vi gik "ned" også - det er s'gu et privilegeret liv det her!!!!

Tirsdag d. 13/6

Jeg var oppe i "andet ærinde" kl 0400 og nød lige synet af vores bugt – ikke én krusning på vandet.

Vi stod op kl 07.30 efter en ualmindelig stille nat. Søbrisen fra SØ havde "svigtet" og det var totalt havblik, og derudover skinnede solen som sædvanlig fra en skyfri himmel!!!

Det sædvanlige morgenritual og kl 9.20 halede vi ankeret op og listede ud fra vores ankerbugt. Planen sagde et hurtigt indkøbsraid i Kungshamn 5 sm fremme ad ruten, hvor vi havde fundet ud af at der skulle være en ICA med en formidabel beliggenhed – det var der 😊 😊 😊, og kl 10.15 havde vi fat i et "færgeleje" i deres "gästhamn" direkte foran butikken.

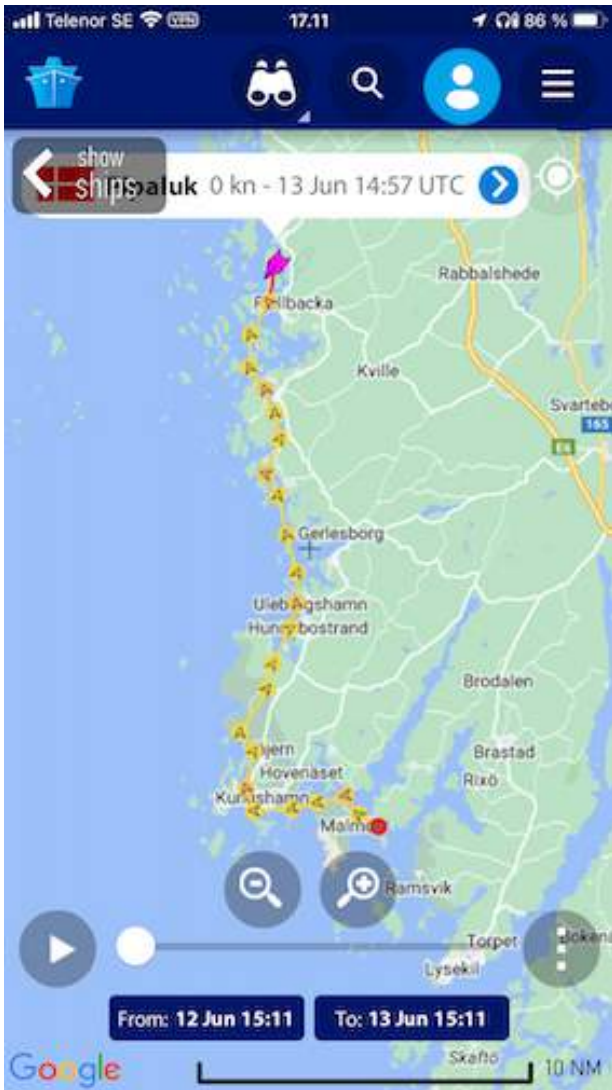
Vi tog affald med i land, meeen kun hvis man betalte havnepenge ville man få koden til affaldsbeholderne, så det blev, jo så en kommunal affaldsspand, der måtte modtage vores 2 poser – egentligt et sjovt sted at blokere for ”gratister” – det opfordrer jo direkte til at man bare smider sit affald ☹ ☹

Vi gik lige en tur bagom butikken og så var der ellers dømt indkøb – blandt andet af det fuldstændigt uundværlige produkt til Skippernes morgenmad – Kalles Kaviar!!

Kl 11.15 smed vi igen los og sejlede nordpå, ud forbi – viste det sig – den fabrik der laver Kalles Kaviar – det var jo en højtidstund for Skipperen!!!

Turen gik nordpå af de smalleste og mest kringlede løb vi kunne finde, så langt inde mod det svenske fastland som muligt. Det indebar en tur gennem Sotekanalen, en vandvej der er delvis sprængt gennem klippen og tillader en helt indenskærs tur indenom et ellers åbent stykke. På Sotekanalen er der en enkelt bro som skal åbnes for at vi kan komme igennem, men det var intet problem, han havde set os og broen svingede op, så vi bare kunne holde farten – det var vild luksus!!

Videre op gennem Hamburgsund – også et "berømt" stykke med smukke scenerier.

Vi mødte flere og flere norske fartøjer, men vi var jo efterhånden også kun 30 sm fra Norge, så det var jo umiddelbart forståeligt 😊 😊 😊

Vi havde på forhånd udset os et natlogi, og sådan et sted skal selvfølgelig have læ for ikke alene den nuværende vind, men også for det de lover i nattens løb. Desuden skal der være fornuftig ankerbund, d.v.s. at bunden skræner på en fornuftig måde, så vi kan ankere på – fortrinsvis omkring 3 m's dybde og have plads til at svaje hele vejen rundt når vinden skifter. Desuden vil vi helst undgå bebyggelse omkring ankerbugten og det skal så helst også være et sted, hvor der ikke ligger andre. Et uomgåeligt krav er, at der IKKE ligger en campingplads i nærheden, det er altid et helvede af speedbåde, vandski, vandscootere etc. og en campingplads vil øjeblikkeligt få os til at søge efter andre ankerpladser.

Vi må tilstå at det ikke altid er muligt at få opfyldt alle krav, men kl 14.50 listede vi ind i den udvalgte bugt, lod ankeret gå på 4,5 m vand og kunne konstatere at der altså var huse i den fjerne del af bugten, men der var læ og fredeligt, så det blev vores natkvarter.

Det var lykkedes os at tilbagelægge så lidt som 24 sm, men som tidligere beskrevet, så er skærgårdssejlad helt anderledes anstrengende end sejlad i åbent vand. Det at vi begge er på vagt hele tiden gør, at der ikke er frivagt på noget tidspunkt, så det blev fælles frivagt efter ankomst.

Ellers gik eftermiddagen med indtag af the og den indkøbte kage, læsning (fordelen ved bebyggelse er at der altid er godt Internet!!!), planlægning af morgendagens stræk, madlavning og dagens bad. Jeg udstedte et dekret om at dagens bad blev indledt med et saltvandsbad – det var frisk og dejligt og selv Chefen indrømmede det efter de første obligatoriske indvendinger. Afsluttet med varmt brusebad på dækket var det dagens hygiejne.

Onsdag d. 14/6

Dagen startede som den plejer – havblik og solskin!!!

Vækkeuret sagde 07.00 og efter morgenmad – der nu kunne byde på Kalles Kaviar til skipperen!! - var det afgang 07.50 – det var tidligt, men da vi havde besluttet at vi skulle i havn den kommende nat, så var vi nødt til at komme lidt tidligt afsted, for at få tid til at besigtige storbyen Strømstad.

Vi tog turen inde i skærgården, men vi var ved at blive så (over)modige, at vi hver især fik bevilget en rigtig frivagt. Det var simpelthen dejlig at få lukket øjnene lidt, en times vagt med øjnene på stilke og opmærksomhed på plottere, trafik, rute og et mylder af skær gav simpelthen "skær" på hjernen.

Efter en fin lille formiddagstur på 22 sm anløb vi Strømstad kl 12.30. Havnen var nærmest tom, så vi kunne vælge og vrage mellem pladserne og det var stadig "mellemsæson", så det kostede kun 200 SEK incl. bad!!

Vi fik frokost og slappede lige af inden vi trak i landgangstøjet og besigtigede byen. Den var ikke stor, men der var ingen tvivl om at den lever af norske turister. Allerede nu kom der en del norske lystbåde ind, og der er direkte færgeforbindelse til Sandefjord i Norge. Antallet af restauranter og barer siger nok en del om det tryk der er på fra midsommer og frem!!!

Byens størrelse overraskede lidt, men et opslag på nettet satte indbyggertallet til 6000. Som sagt en kerne af forlystelser ved havnen, butikker med alt det som turister ikke kan undvære i gaderne op derfra, to supermarkeder og det var egentligt det.

Vi fik set på herlighederne, fik en kold øl og et varmt bad og Chefen nægtede endnu engang at vaske op, så det blev til to stegte rødtunger på en havnenær beværtning!!!

Planerne for den nære fremtid blev diskuteret, og der begyndte nu for første gang at optræde risiko for byer og dermed fare for hård vind i prognoserne. Det var jo helt nyt, at det skulle indkalkuleres. Desuden begyndte vi at kigge på Oslofjorden og planlægge hvordan den kunne "skæres". Vi fik et par fif af et norsk ægtepar, der sejlede i mit gamle drømmeskiw – en Colin Archer redningsskøjte.

Aftenen sluttede med en gang danske nyheder på TV.

Torsdag d. 15/6

Aftenen var lidt præget af norske besætninger der fejrede deres ankomst til dette "sydens lavpris paradys" – der blev kørt en del proviant ombord fra Systembolaget!!!. Desuden underholdt en del af den svenske ungdom med deres infame støjsendere i form af laaaangsomt kørende biler med vinduerne rullet ned og musikanlægget på fuldt drøn. Kort sagt en stille aften i svensk havn udenfor højsæsonen ☺ ☺

Men selv de mest ihærdige blev da trætte, og så faldt der ro over havnen.

Roen varede til kl 04.00 hvor årets første regnbyge ramte os. Skipperen sprang op og fik lukket og bjerget håndklædet der hang til tørre. Bygen varede en times tid og så kunne der lukkes op igen.

Vækkeuret ringede kl 07.30 og 08.20 sejlede vi ud af havnen. Der rumlede stadig lidt med regn og torden omkring os, men vejrradaren fra "Svensk Meteorologisk Institut" og prognosekortene fra DMI viste, at der burde være et "hul" frem til omkring kl 14 inden de næste tordenbyger ville bygge op inde over Sverige og trække ud over os.

Vi sejlede ud af havnen med både en plan A (24 sm) og en plan B (14 sm), med to forskellige ankermuligheder. Valget skulle så træffes når vi passerede plan B's position og skulle baseres på om der var ved at bygge torden op, som ville ramme os.

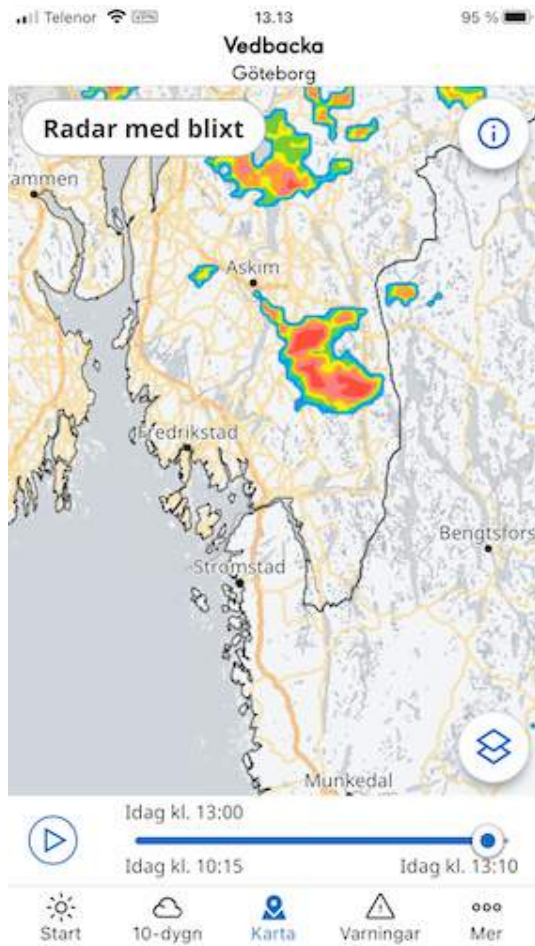
Undervejs passerede vi den svensk/norske grænse, så gæsteflaget blev skiftet til det helt nyindkøbte norske flag – det har vi godt nok ikke prøvet før 😊😊

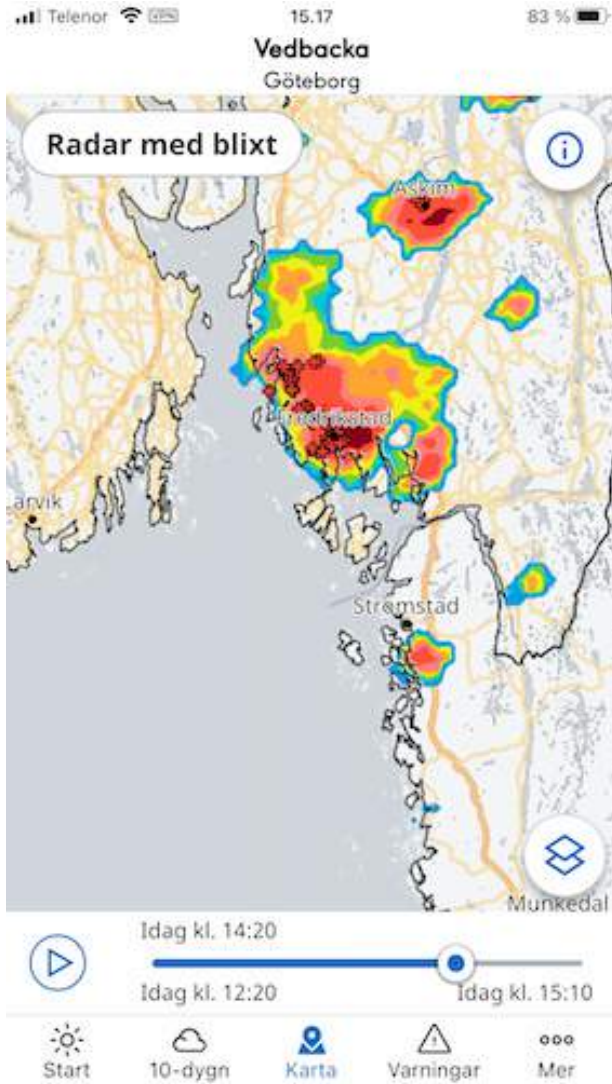
Vi fik lige lidt finregn på vejen, men det meste gik syd-om, så vi i svag skiftende vind sejlede nordpå for motor.

Udfør vores "reserve mulighed" blev vejradaren studeret og vi besluttede os for at tage de resterende små 2 timer op til den foretrukne ankerplads. Vinden gik som forudsagt i NW og friskede ganske lidt, men lige i "snotten", så det blev motoren der måtte holde for!!!

Kl 13 gik vi for anker i et meget beskyttet hjørne og kl 14.15 kom tordenbygen med masser af regn og en hel del torden. Der var ikke så meget luft i bygen, og vi lå fremragende, og med den mest følsomme elektronik i ovnen var vi forberedt!!!. Efter en times tid var den drevet over, og resten af eftermiddagen kunne vi høre rumlen i det fjerne, mens det blev stegende hedt og fugtigt.

Ankerpladsen var skøn og stille og nede i kahytten med gennemtræk var temperaturen til at holde ud. Det var dejligt igen at være ude for anker.

Vi fik diskuteret strategien for Oslo, og fik sat et par "nåle" i kortet. Der var mulighed for en nat mere for anker derind ad, og så var det centrum af Oslo, hvor vi nok satser på to eller tre overnatninger og det helt store storby's raid 😊😊😊

Kokken fik snittet agurker til en gang agurkesalat og ellers gik eftermiddagen med læsning og hygge indtil spisetid.

Endnu en helt magisk stille aften, hvor det stadig ikke var blevet mørkt kl 23.30.

Fredag d. 16/6

Igen en helt stille nat og det sædvanlige morgenvejr – havblik og sol. Det var dog tydeligt at luften var blevet fugtigere, så det nu nærmest var ubehageligt varmt.

Den sædvanlige morgenrutine og 8.10 halede vi ankeret op fra de godt 8 m's dybde. Det er blevet sværere at finde helt ideelle ankersteder med vores foretrukne 2-3 m's dybde her nordpå, der er simpelthen for dybt helt ind til kysten.

Ud af vores bugt og så snuden mod nord, op i Oslofjorden, hvor den vestlige kyst kom nærmere og nærmere. Det blev efterhånden højland, træbevokset og med et enkelt landbrug!! Svarende til landets højde fulgte dybden med ned!!!

Jeg havde engang en norsk kollega, som også var sejler, og han var med ude at sejle en tur i Kolding Fjord – han blev helt bleg når han kiggede på ekkoloddet, der viste at fjorden generelt er ca. 3 m dyb undtagen i den gravede sejlrende. En dybde på 3 m i Norge er lig med en øjeblikkelig overhængende grundstødning!!!

Der var lidt trafik ind og ud af fjorden og syd for Moss var der desuden 5-6 færger i pendulfart tværs over fjorden.

Skyerne begyndte at vokse op inde over land og vinden gik i syd, men der kom nu ikke så meget af den, så vi kunne stoppe motoren.

Lige nord for Drøbak havde vi spottet en dyb bugt, der så fristende ud, så den var udset til natlogi. Det var næsten en norsk udgave af Thurøbund, bare med noget højere sider med en masse (sommer??) huse på.

Kl 14 kom vi ind, og sandelig om der ikke var en blå fortøjningsbøje – den er godt nok forbeholdt medlemmer af Oslofjorden's sejlunion, men der var jo ikke andre end os, så den snupede vi, og så var der dømt middagshvil.

Så kom dagens heftige regnbyge og vi måtte lukke vandtæt, der kom en irriterende flue ombord, og den skulle hele tiden sidde på et bart stykke hud, men ikke mindst så var vi igen ude i det mest irriterende ved at ligge ved bøje i stille vejr, den bankede uafslædigt på skroget, så jeg var ved at blive sindssyg!!!!

Da chefens hvilepause var overstået, blev motoren startet og vi trak lidt ud og lod ankeret gå – igen på de her 8 m – så blev der ro ombord – og fluen blev nedlagt!!!

Eftermiddagen gik med studier om Oslo's seværdigheder og grovplanlægning af dagene derinde. I anledning af Chefens fødselsdag i morgen får hun en hel dag hvor hun må bestemme, inden vi skal

tilbringe en dag på Bygdøys med besøg på de store museer – desværre er Osebergskibet ikke tilgængeligt p.g.a. ombygning af museet 😞 😞

Chefen var stærkt bevæget over min mildhed, og mindedes for et par år siden, hvor vi lå på Usedom syd for Rügen og hvor jeg brugte hendes fødselsdag på at trække hende rundt på museet i Peenemünde og se på Hitler's raketter og teknik 😊 😊

Aftensmaden var et eksperiment – det vi omtaler som "det sædvanlige" – altså noget vi aldrig har fået før 😊 😊

Der var for et par dage siden indkøbt en færdig tærtedej, og den blev "foldet ud" i Omnia'en, og så blev der lavet et fyld af kyllingesmåstykker (det sidste af kyllingen fra Marstrand), løg, hvidløg, lidt mel, et par skiver ost, 2 æg og det blev hældt i. Så blev der lagt hjemmerøget bacon – vacuumpakket og opbevaret i køleboksen helt hjemmefra, ovenpå og så fik hele herligheden 45 minutter på lavt blus.

Det "kunne vi da holde i wos" som vores gamle naboer i Egtved ville have sagt!! Omnia'en har dermed fået udvidet sin anvendelse udover at fungere som bageovn til brød 😊 😊

En stille aften i bugten, med lidt nyheder fra DR og tidlig solnedgang p.g.a. de høje sider 😊

Lørdag d. 17/6

En fuldstændig rolig nat da først beboerne i det hus der fejrede fredagen, var gået omkuld.

I dag var det Chefens fødselsdag, hun blev selvfølgelig vækket med morgensang (kl 07.30 😊 😊) og viften med "flag" – men se der havde Skipperen glemt at medbringe papirflag. Et hurtigt blik på størrelsen viste, at det at bruge vores Dannebrog på stang ville kunne medføre betydelige skader på såvel inventar som personer i forrummet. Derfor var jeg i mangel af bedre udstyret med en fluesmækker, som jeg svingede med, mens jeg sang af karsken bælg – det er jo trods alt tanken der tæller 😊 😊 😊

Vi stod op til fødselsdagsvejr – sol fra en skyfri himmel og stille. Spiste morgenmad – Chefen fik i dagens anledning bevilget lidt af Skipperens ”Kalles Kaviar”, men man må konstatere, at alderen ikke har øget hendes nydelse ved den specialitet. Kl 08.20 halede vi ankeret op fra dybet – godt 8 meter – i den situation er vi voldsomt begejstrede for det elektriske ankerspil.

Og ja den skarpe iagttager vil bemærke ”mavebæltet” på Kalle’s. Det skyldtes en mindre utæthed i tuben, men ikke værre end gaffatape kunne lukke hullet 😊😊

Vi listede ud af bugten og satte kurs nordpå mod Oslo. Det var som sædvanlig stille, så det blev igen motorsejlads.

Trafikken blev efterhånden særdeles intensiv, der var sejlskiwe og motorbåde på kryds og tværs, og så lige en omgang færger, der skulle alle mulige steder hen.

På forhånd havde farvandet set voldsomt uoverskueligt ud på kortet, men det blev mere logisk da vi først kom ind i mylderet af øer, skær, båker, bundfaste og flydende afmærkninger. Heldigvis har de to store færgeruter der kommer til Oslo altid morgenankomst, så vi så lige Colorline fra Kiel sejle forbi "vores" fjord, og DFDS fra København var ankommet.

En storby er altid svær at finde sig til rette i første gang, der er flere end én (MANGE flere end én) lystbådehavn, så hvilken skal man vælge for at ligge centralt uden at blive flået mere end nødvendigt. Jeg havde forespurgt i en af sejlergrupperne på Facebook og der var to der blev foreslået – den mest centrale var Aker lystbådehavn, men også den absolut dyreste. Den næste i rækken var Frognerkilens Bådklub. Den valgte vi. Der var en ponton nedenfor klubhuset, hvor man lige kunne lande og besøge havnemesteren og få anvist en plads, betale sine havnepenge og få udleveret nøglebrikken, der gav adgang gennem porten for enden af bådebroen og til bad og toilet.

Hvis man IKKE startede med at registrere sig og få klaret det økonomiske, så kunne man bare ikke komme i land fra broen!!!!

Regningen lød på 1020 NOK for 3 dages ophold, men heldigvis gjorde kursen på 0,65 for norske "pesetas" prisen mere overkommelig, og omregnet var det 220 DKR pr. nat. I betragtning af at Svendborg kommune vil have 255 DKR for en nat på Skarø, så må det siges at være meget rimeligt.

Havnen ligger lige overfor Bygdøy, med de maritime museer, der var på Skippersnes "to do liste" 😊
😊

Kl 12 var vi efter en lille fin tur på 16 sm på plads, med bredden til, yderst på en pontonbro – ikke verdens roligste plads med den intensive trafik. Så da en motorbåd der også lå ved gæstebroen sejlede, skyndte vi os at trække så langt ind som vi kunne, det gav lidt mere ro. Vi nåede samtidig den nordligste bredde, som vi har sejlet til - 59°59'N. Det er præcis 299 sm nord for Troense, der jo som bekendt ligger på 55°00'N

Det var stegende hedt, over 31 grader her inde i Oslo, så vi opholdt os i skyggen, indtil der blev bevilget landlov kl 16.30. Vi var landet i ambassadekvarteret med store huse og en masse grønne træer. En travetur på 15 minutter forbi nationalbiblioteket førte os op til det lokale centrum med lidt handelsmuligheder og spisesteder. Vi fandt en oase og fik en øl – tænk de kostede kun 128 NOK STYKKET!!!

I skyggen og med den kolde øl gled dovenskabene op over os, og jeg erklærede, at jeg syntes det var synd at Chefen skulle vaske op på sin fødselsdag, så jeg ville give mad!!

Vi havnede på en lille indisk restaurant og fik en gang super go' kylling carry med mango, og på den måde så slap Skipperen også for at lave mad i heden.

Tilbage ombord ved 19.30 tiden var det tid til dagens bad, nyheder fra DR og en lille sundowner – bestående af koldt vand!! - i dagens anledning.

Søndag d. 18/6

Så var det "chefen bestemmer" dag.

Dagen begyndte kl 07.30 – det var der jo ingen grund til at lave om på ☺ ☺ - det var gråvejr og mindst 10 grader køligere end i går – DEJLIGT.

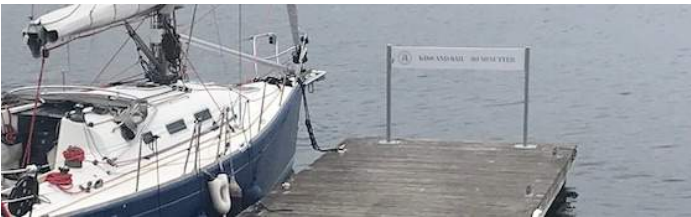
For første gang på denne tur blev "barnevogns" kalechen klappet op, det blæste køligt agten ind og de lovede regn i løbet af dagen.

Morgenmad i cockpittet og klargøring til det helt store "oplevels Oslo" raid, der startede kl 09.30.

Vi gik først langs havnen, hvor Colorline i det samme kom ind fra Kiel.

Vi passerede færgeterminalen hvor alle færgerne til destinationerne i Oslofjorden havde anløbsplads. Vi kom gennem den gamle erhvervshavn på Aker halvøen, hvor pakhus og havnekraner er blevet afløst af byggeri i stil med det byggeri der er på ALLE havne. Området var lige så trøstesløst som Århus Ø, men dog med meget mere liv på kajen, hvor der var anløb af turbåde, flydende restauranter og saunaer. De har sågar en "kiss and sail" bro. Heldigvis havde nordmændene også begrænset byggeriet lidt i højden, og det var ikke over 5-6 etager.

Turen gik videre over til Akerhus, der er den gamle fæstning, der siden 1300 tallet har domineret og bevogtet Oslo havn. Her var stadig militært område, men fri adgang til slottet og parken omkring. I dagens anledning var der besøg af to hollandske orlogsskibe, men vi gik lige nøjagtig glip af verdens største krigsskib – det amerikanske hangarskib Gerald S Ford, der havde været på besøg for 10 dage siden.

På Akerhus er desuden mindesten og tavler for dem, der blev henrettet her under tyskernes besættelse.

Ved Akerhusfæstningen kom vi forbi statsministeriet og forsvarsministeriet, og så snuppede vi lige nationalmuseet (udefra) på vejen!!!

På den anden side af Akerhus lå forklaringen på de mange guidede grupper, der væltede rundt på Akerhus – et krydstogsskib fra AIDA havde hældt i tusindvis af gæster i land.

Fra Akerhus gik turen til Operaen og Much museet, der dog begge kun blev beundret fra ydersiden.

Så op gennem byen, hvor vi hilste på vores gamle fælles konge – og det moderne Christianias grundlægger, Chr. d. 4.

Nu havde sulten meldt sig, så forbi "sentralstationen" og videre op til Oslo Street Food som vi havde fået anbefalet, der indtog vi frokosten.

Efter frokost var det domkirken og Carl Johan Gaden, forbi Stortinget, Rådhuset og Nationalteateret ud til Kongeslottet – kongeparret var dog ikke hjemme (de var i Danmark), så vi blev ikke budt indenfor!!

På den sidste del af turen begyndte det at småregne, så fra slottet og parken omkring slottet gik turen lidt i zig-zag tilbage til Pipaluk, men sandelig om vi ikke der stødte ind i den "Forenede Gamle Druider Orden", så havde vi vist afsløret de fleste af Oslo's hemmeligheder!!!

Da vi kom hjem til havnen, lavede vi lige et stop hos havnemesteren og købte strøm til de sidste to dage. Vi måtte erkende, at med gråvejr og regn, der leverer vores solceller ikke nok til at holde os forsynet – navnlig ikke hvis vi gerne vil have lidt elektronisk underholdning 😊😊.

Kl godt 15 var vi hjemme igen og fik trukket et kabel over til elstanderen, inden vi lige fik et frikvarter i køjen ovenpå 6,5 times byvandring.

Resten af dagen stod på afslapning ombord, bad og nyheder på fjernsynet!!

Mandag d. 19/6

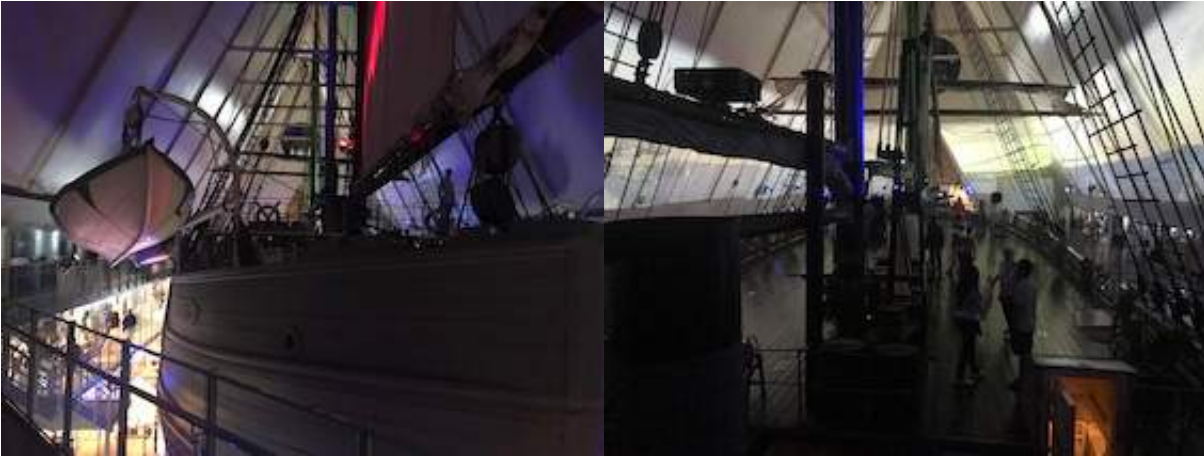
Så var der dømt museumsdag!! – vi startede fra Pipaluk kl. lige godt 9 og gik hele vejen ind langs de mange broer i "vores" bugt. Helt inde i bunden kom vi op på vejen og fandt busstoppet hvorfra linje 30 kørte direkte til Bygdøy.

Bygdøy rummer udover kongefamiliens sommerresidens et væld af museer. Desværre var vikingemuseet med de flotte vikingskibe lukket p.g.a. ombygning, så det måtte vi undvære, men der var RIGELIGT uden det !!!

Bussen kørte helt ud til Fram museet, hvor norsk polarforskning er udstillet. Her står Fram, der blev bygget til Nansen efter tegninger af Colin Archer. Det var i den han lod sig fryse fast i isen nord for Rusland og håbede at drive op over nordpolen – det lykkedes ikke helt, da den kun kom op til 86°N. turen tog 3 år inden den igen kom ud af isen og kunne returnere til Norge.

Det var samme skiw som Amundsen brugte i sit første forsøg på at finde NW-passagen nord om Amerika, men hvor han frøs inde i 3 år inden han måtte opgive. Det var så også den skude som Amundsen brugte da han i 1911 som den første kom til sydpolen!!

Tænk den står der, og vi var ombord i den – WAAOOWW.

I en anden hal står Gjøa, som var det skiw som Amundsen rent faktisk som den første nogensinde kom gennem NW passagen med i 1903-6, med tre overvintringer undervejs. Den var vi også ombord i!!!!

Derudover var der masser af filmklip, billeder og genstande fra alle de arktiske ekspeditioner som Norge har deltaget i, og et stort materiale om alle de forsøg der blev gjort på at finde NW passagen fra 1497 og frem til 1906.

Vi fik en sandwich og en sodavand inden vi rykkede knap 50 år frem i tiden til 1948 og Thor Heyerdahls berømte Kontikki ekspedition på en balsaflåde fra Sydamerika til Polynesien.

Kontikki ekspeditionen og de senere sivbådsekspeditioner med Ra 1, Ra 2 og Tigris har deres eget museum, hvor både Kontikki flåden og den første af sivbådene er udstillet. Desuden film, billeder og beskrivelser af ekspeditionerne og Heyerdahls liv og forskning.

Tiden løb og vores efterfølgende besøg på det maritime museum blev alt for kort, men benene var trætte og hovederne var fyldt, så efter en lille kaffepause i cafeen på museet tog vi bussen tilbage til byen.

Vi tog med helt ind i byen, hvor vi på kortet havde fundet et "Kiwi marked", hvor vi lige kunne få købt det nødvendige indenfor acceptabel "slæbeafstand", inden vi gik tilbage ned ombord og smækkede benene op kl 17 – godt brugte.

Aftensmaden var ud fra mottoet – så lidt opvask som muligt, så Skipperen fik kold kartoffelsalat og røget laks, mens Chefen fik en blandet kyllingesalat. Samlet opvask en gaffel (Chefens ret kom med en engangsgaffel!!!). Nyheder fra DR og på hovedet til køjs.

Tirsdag d. 20/6

Gråvejrs og stille. Efter morgenmaden skulle nøglen til brolågen og til bad og toilet afleveres. Jeg stod og holdt lågen, mens Chefen var henne og dumpe nøglen i postkassen. I det samme kom et

par ualmindeligt sunde og raske unge norske løbepiger forbi. De havde bestemt ikke tømt klædeskabet, og alle der kender Skipperens interesse for sport vil forstå, at jeg måtte studere deres løbeteknik – faktisk var jeg så optaget, så jeg først anden gang Chefen råbte, opdagede at hun også kom løbende 😊😊😊

Efter dette underholdende indslag gik vi ombord, bjergede landstrømskablet og smed los, så kl 09.05 var vi afsted. Vi havde planlagt en rigtig spændende tur ind i det mest kringledede vi kunne finde, men på vejen begyndte det at regne, så sigtbarheden blev MEGET ringe. Det betød at vi trak ind i tørvejr under kasketskyggen, startede radaren og tog den direkte vej sydpå i stedet for.

I havnen lå der da vi tog afsted et 337 m langt AIDA krydstogtskiw ("Aidanova"), det var godt nok nærmest ufatteligt stort, med plads til 6500 passagerer!!! – det var bestemt ikke noget for os at blive stuvet ombord der!!

Heldigvis var der slet ikke den intensive trafik som der var i lørdags, da det var sol og sommer og alle havde fri, men vi mødte da både Colorline fra Kiel og DFDS fra København.

Det blev "næsten" tørvejr inden vi kl 12 anløb "Sætre", en lille havn 16 sm syd for Oslo og valgt fordi der var indkøb i umiddelbar nærhed af havnen, og vores næste "historiske", mål "Oscarsborg" lå lige rundt om hjørnet, så et besøg på fæstningen kunne starte tidligt.

Sætre var et fredeligt bekendtskab efter Oslo – ingen trafikstøj, ingen låste låger ved broerne, ingen uro i havnen og som sagt kort til indkøb. Vi fik en gang frokost, og et lille hvil inden vi gik på shopping og fik fyldt depoterne op igen med kold mælk og lidt kød, pålæg og grønt.

Lidt sen the med en lille nyindkøbt kage og så aftensmad, mens det langsom klarede mere og mere op, kokken diskede op med aftensmad der passede til et glas rødvin, og efter dagens bad gik resten af sig selv i aftensolen (i glimt!) i cockpittet under kalechen ☺ ☺ ☺

Der blev også tid til en film og nyheder (strøm fra land er dejligt!!) inden køjetid kl 23.30, og på det tidspunkt var det bestemt ikke mørkt!!!

Onsdag d. 21/6

Dagen var afsat til besøg på Oscarsborg fæstningen, meeeen vejrudsigten i aftes var ikke god – regn fra middag til aften!!! Det var jo ikke vejr til at rende rundt på en spændende gammel fæstning, så vi ændrede planer og sov længe (til kl 8!!).

Da morgenritualet var overstået, udrustede vi en fodtur i det grå og ”tunge”, men endnu tørre vejr. Vi udforskede ”kyststien” hen langs bugten indtil udkanten af byen og tog den tilbage langs landevejen. Sætre kommune har simpelthen valgt at satse på, at deres centrum med busser, indkøbsgader, bibliotek, frivilligcenter etc. ligger lige ved havnen – se det er jo noget vi som sejlere værdsætter, og navnlig efter 3 dage i Oslo (og generelt i store byer), hvor man stort set kan ligge og ”dø af sult”, da indkøb ikke ligger særligt godt for gå-ben.

Vi var tilbage ombord ved 12 tiden og der kom enkelte dryp, men vi kunne se på vejrradaren, at der var rigtigt meget mere på vej, så vi lukkede vandtæt og tog en middagslur. Kl 13 måtte vi lukke forlugen helt, for der regnede det for alvor, og det fortsatte sådan hele eftermiddagen. Vi gjorde derfor det, vi er bedst til i den situation – sov og spiste (sejle i det vejr gør vi i hvert fald MEGET nødt)!!!! Friske jordbær med fløde til eftermiddagstheen.

Ellers var eftermiddagen helliget ”hjemlige” sysler. Jeg kastede sig ud i et projekt med at lave fiskefrikadeller efter ”grønlandsk” model, med knivhakked torsk og hjemmerøget bacon. Da de stod

og snurrede på panden, lød der motorstøj og der – lige på ydersiden af vores pontonbro kom redningsskøjte no 1 – "Colin Archer". Den første som mesteren (der jo også stod for "Fram") havde tegnet og bygget i 1893 og - mit gamle drømmeskiw!!!!

Jeg lod fiskefrikadeller være fiskefrikadeller og sprang op på broen. Der var en flok turister der blev sat i land, men da det var overstået var skipperen alene og så kastede jeg mig over ham, kom ombord, fik en rundvisning og en snak om gamle skiwe!!!

"RS1"'s – blev bygget af egetømmer som marinen oprindeligt havde købt i Italien i 1840 til byggeri af krigsskibe. Der blev kun bygget ét, og da det var færdig i 1860 (fregatten Jylland blev færdig i 1862) var det dybt forældet, for da var englænderne i gang med at bygge i stål. Tømmeret havde så ligget og lagret indtil Nansen bad Colin Archer om at bygge polarskuden "Fram". Da den blev søsat i 1892 var der stadig tømmer tilovers, så da Colin Archer fik til opgave at bygge en redningsskøjte til det norske redningsvæsen havde han tømmeret og RS1 med navnet Colin Archer blev søsat i 1893.

RS1 består stadig af over 50% af det originale tømmer!

RS1 var i aktiv tjeneste i 40 år – de første mange år uden motor!! I løbet af de 40 år reddede hun 67 skibe i havsnød, 236 personer og assisterede 1522 skibe med ca. 4500 besætningsmedlemmer.

Hun blev solgt til USA, men blev i dårlig forfatning købt tilbage til Norge i 1961 og var søspejderskiw indtil 1972, hvor hun blev overtaget af det maritime museum i Oslo, der overlod pasning og brug til en "forening", som stadig står for brug og pasning.

En fantastisk oplevelse, tænk på mindre end en uge at have været ombord i GjØa, Fram og Colin Archer ☺ ☺ ☺

Og fiskefrikadellerne – dem tog Chefen sig af at stege færdige ☺ ☺ ☺

Til aften klarede det op og vi fik lidt aftensol.

Torsdag d. 22/6

Vi vågnede til sol fra en skyfri himmel, vi fik klappet kalechen ned – den var helt tør!! Vi fik morgenmad, gjort søklar, og lidt over 9 lettede vi og sejlede over til tankkajen, hvor vi lige fyldte tanken med 63 l afgiftsfri diesel – i Norge er det nemlig sådan, at lystbåde IKKE skal betale afgift af diesel (de slider jo ikke på vejene) – en ordning som vi bestemt ikke har noget imod. Prisen var "kun" 16 NOK svarende til 10.28 DKR pr liter ☺ ☺ ☺

09.30 forlod vi havnen med kurs mod dagens mål – fæstningen Oscarsborg, der ligger som "proppen" i Oslofjorden. Det vestlige løb er spærret af en undervandshindring bygget i 1870'erne, så man skal øst om fortet.

Vi ankom kl 10.15 efter hele 3 sm's sejlads for motor, til en næsten tom gæstehavn på selve fæstningsøen – sæsonen var IKKE begyndt i Norge endnu.

Der var guidet rundvisning kl 12.30 til 14.30, så vi skyndte os at få betalt havnepenge og få købt billet til rundvisningen i museumsbutikken. Så var der lige tid til en hurtig frokost og så var det afgang over til "helipad'en" hvorfra rundvisningen startede. Vi var i alt næsten 40, så de to guider

delte os op i to hold, vi fik en (næsten forståelig) norsk pensioneret ingeniør, der boede ovre i Drøbak. Hans kone mente, at han interesserede sig ALT for meget for historie, så hun var glad for at han havde dette sommerjob.

Befæstningen af Drøbaksundet – der er det smalleste sted på Oslofjorden blev allerede i 1648 igangsat af Christian d. 4, som forsvar for den nyetablerede by Kristiania. Der skete ikke så meget yderligere før Danmark/Norge i 1807-14 blev rodet ind i Napoleonskrigene, hvor Sverige var på det modsatte hold sammen med England. Ved freden i Kiel blev Norge skilt fra Danmark og givet til Sverige, en beslutning som nordmændene ikke var tilfredse med, så det kom til krig mellem Sverige og Norge, og derfor blev fæstningen udbygget. Krigen blev kort, men tiderne var urolige og fæstningen blev yderligere udbygget indtil den i 1855 kunne indvies af kong Oscar d. 1 og fik hans navn.

Den blev løbende ud- og ombygget i takt med våbenudviklingen, frem til Norges selvstændighed i 1905. Som noget af det sidste blev opstillet 3 stk 28 cm kanoner produceret af Krupp i Tyskland i 1893. Der blev i klippen udhugget en torpedostilling med 3 afskydning huller under vandet. Denne torpedostilling var en dybt bevaret hemmelighed, og tyskerne anede intet om den, da de kom i 1940

De tre kanoner kom til at spille en afgørende rolle d. 9/4 1940, da tyskerne sejlede op gennem Oslo fjorden med 6 skibe, forrest admiralskibet Blücher. Kommandanten på Oscarsborg havde ingen forholdsordrer, men på eget initiativ besluttede han at tage kampen op og ladede de 3 kanoner.

Det lykkedes at affyre de to af dem og ramme Blücher, der yderligere blev ramt af 2 torpedoer fra fæstningens torpedoanlæg, så Blücher sank i Fjorden og de øvrige tyske skibe vendte om og det forsinkede invasionen så meget, så regeringen og kongen – sammen med Nationalbankens guldbeholdning kom i sikkerhed.

Fæstningen blev voldsomt bombarderet efter den dåd, i løbet af 10 timer blev der kastet mere end 500 bomber mod den, samtidig med at de resterende tyske krigsskibe skød med deres kanoner.

Takket være 1800 tals håndværkerne og arkitekterne kunne alle på fortet incl. deres familier gemme sig i de dybe gange og ingen kom til skade ved angrebet. De store kanoner overlevede også, men andre bygninger på øerne blev splintret og brændte, og arene kan stadig ses i granitblokkene i fortet.

Det var så første og eneste gang fæstningen var i kamp

Efter krigen blev fortet stadig brugt og "Kyst Artilleriet" havde deres hovedkvarter og skole her, indtil den militære betydning ebbede ud. Efter årtusindskiftet blev fortet lavet til et museum med fri og gratis adgang, og færgeforbindelse til Drøbak på den anden side af fjorden

En vældig spændende historie, rundvisning og gode forklaringer.

Efter 2 timer var vi fyldt med informationer og MEGET tørstige, så da rundvisningen sluttede i nærheden af havnekroen så.....

Efter drikkepausen gik vi tilbage til fæstningen og selve museet, som vi ikke havde set ordentligt, og fik yderligere set på museumsstykker i et par timer!!

Derefter nægtede Chefen at vaske op, og kompenserede for denne beslutning ved at give pizzaer og øl på kroen – og tænk en pizza kostede kun 245 NOK og en øl 100 – kursen er OK meeeen alligevel!!!

Så var der udsolgt på alle hylder og vi klarede med nød og næppe at gå i bad, inden vi holdt ”palaver” i solen i cockpittet, om de fremtidige planer for sejladsen. Resultatet blev retning mod Tønsberg i morgen ved 7 tiden.

TV-avisen og så godnat, mens der begyndte at komme norske skiwe – tilsyneladende folk der holder fri i morgen, hvor det er Skt. Hans!

Fredag d. 23/6

Vejrudsigten sagde at vi skulle stå op kl 07.00 – så det gjorde vi. Afgang et kvarter efter og morgenmad på vejen ned af Oslofjorden.

Først gennem spærringen fra 1870 hvor der er to gennemsejlingsmuligheder, vi tog den vestligste og så på ekkolodet, hvordan volden kom op fra nogen og fyrre meters dybde til 5 meter. Det var straffefanger fra Akerhus, der havde udført det hårde arbejde ved anlæggelsen, og der var godt nok fyldt noget granit i farvandet.

Solen skinnede fra en skyfri himmel, vinden var frisk N'lig og dermed lige i røven, så genuaen blev rullet ud, men vi droppede storsejlet, da det alligevel bare vil klaske fra side til side og læ for genuaen og give urimeligt meget arbejde til vagthavende!!!!

Denne gang tog vi vestsiden af fjorden, meget enkel sejlads som gav et par gode frivagter ☺ ☺ ☺

Efterhånden som vi nærmede os indsejlingen til skærgården øst for Tønsberg flovede det helt, og motoren blev alene om at gøre arbejdet.

Ved indsejlingen i skærgården kom vi forbi den gamle "tågeklokke", som de havde brugt som tågesignal i gamle dage, så man kunne finde indsejlingen.

Vi havde på forhånd udset os en bugt, med læ, passende lav vanddybde og ifølge Google Earth uden alt for meget bebyggelse, men bebyggelsesprocenten på de første øer gav alligevel lidt bekymring for valget.

På turen ind i skærgården mødte vi Norge's ældste kystdamper "D/S Kysten" der var ude med turister.

Da vi kom rundt om det sidste hjørne viste det sig dog, at vi havde valgt rigtigt, der var selvfølgelig bebyggelse, men i passende afstand og vanddybden var lige efter vores smag, med ca. 3 m et langt stykke.

Kl 12.30 fik ankeret fat i bunden og så var det frokost og afslapning. Der var ingen gamle fæstninger, kirker eller museer der skulle efterses, så vi sad med benene oppe og hyggede.

Kl 13.30 kom vindspringet og den friskede op til frisk fra SW, det ville have været lige i snotten på turen og dermed blev den prognose, der fik os relativt tidligt afsted, opfyldt.

Ankerpladsen gav fint læ og med 2,5 sm ind til Tønsberg og den første broåbning kl 9.05 (der er kun 4 åbninger pr dag!!!), var der udsigt til en passende tidlig ankomst i morgen til en dag i byen.

Den eneste fejkalkulering med hensyn til ankerpladsen viste sig sidst på eftermiddagen, da noget der lignede 90% af Tønsbergs speedbåde gik ind gennem sundet, tilsyneladende på vej til et eller andet Skt Hans arrangement, men de fleste af dem sejlede nu forholdsvis pænt – spændende hvordan det ville blive når de i nat skulle hjem efter festen ????

Lørdag d. 24/6

Vores bange anelser omkring fulde nordmænd i speedbåde natten lang blev heldigvis gjort til skamme – det viste sig, at de stort set alle sammen var på vej ud til deres hytter ude i skærgården, så de kom IKKE tilbage. Generelt er nordmænd et meget sejlene folkefærd, der er i 10-tusindvis af joller og speedbåde, og de bruger dem til transport – ud til sommerhusene i skærgården og ind til byen for at handle eller spise. Vi har set helt nybyggede lejligheder, der udbydes til salg med én garage og én eller 2 bådpladser!!!!

På den måde minder landskab og samfærdsel på mange måder om Grønland – lidt varmere og mere befolket, men samme landskab og samme holdning til det at sejle for at komme et eller andet sted hen.

Vi havde sat vækkeuret til kl 7, for at kunne være klar ved den første bro kl 9.05 (det var enten 9.05 eller 12.05 – intet derimellem !!), det ville give os en hel dag til at opleve Tønsberg.

Det var stille og solskin med lidt skyer fra morgenstunden og ankeret kom med lidt besvær på dækket – det var Bøgestrømmen om igen – en helvedes masse tang og dermed bøvl!!

Vi var ved broen i god tid, og et opkald til brovagten på VHF kanal 12 forsikrede, at han ville åbne kl 9.05, og sandelig lige på klokkeslæt begyndte han at ringe med klokken, lukke bommene og så gled broen op.

Og vi kunne sejle videre gennem Tønsbergs centrum.

Så videre til fodgængerbroen som han også styrede og vupti lukkede den også op.

Så var vi igennem og kunne gå ind i Tønsberg gestehavn lige under Tunbjerget. Vi havde frygtet at der var trængsel, men det var faktisk ikke tilfældet, så vi fik en fin plads, lidt væk fra mylderet, med bredden til en ponton. Dagens distance – svimlende 2 sm !!!!

Havnepengene afspejlede at Tønsberg er Norge's Skagen – 350 NOK for et døgn. Det er første gang vi har oplevet havnepengeindbetaling som parkeringsafgift – folk kom jo sejlene i deres speedbåde og landede ved gestehavnen, og så betalte de efter hvor mange timer de ville ligge her!!!

Dagen var ung, så vi var hurtigt klar til landlov og ved 10 tiden tog vi på udflugt, med første besøg i domkirken.

Så op til toppen af Tunberget hvor den ældste fæstning engang i 1100 tallet blev bygget. Tønsberg er Norges ældste by og den kan (skriftligt) spores tilbage til 871. På toppen af fjeldet var der en forrygende udsigt og rester af den ældste (kendte) kirke og befæstning, og nedenfor lå museet.

Det blev besøgt, vi var på rundvisning i den bunker tyskerne havde sprængt ud af fjeldet under WWII, og vi var rundt i vikingetiden, middelalderen og i Tønsbergs storhedstid fra 1850 til 1968 hvor Tønsberg var Norge's hvalfangerby, med rederier, værksteder, skibsværfter etc. der drejede sig om en ting – hvalfangst. En kæmpe industri hvor der i 1930'ne blev fanget 40.000 hvaler om året, men til stadigt faldende priser!!!

Vi besøgte deres samling af hvalskeletter – en blåhval er den unde'lyne'mig stor!!!

På museet havde de en "Madbod" hvor man kunne få rømmegrød, men heldigvis også en tallerken med spekematt – det var skinke, spegepølse etc. med tyndbrød, kartoffelsalat og grøn salat – vældig fint.

Formiddagens rundtur sluttede med indkøb af frisk mælk og div. i en Kiwi kun 500 m fra Pipaluk.

Vi var ombord kl 14 og gik omkuld i de varmeste timer, så vi var på benene igen ved 17 tiden hvor turen gik hen langs Bryggen og rundt i byen. Chefen havde barslet med en plan om Moules Frites – altså blåmuslinger med pommes frites!! Det havde vi faktisk fablet om et stykke tid, men her var muligheden – de havde det alle sammen på kortet!!!!

Vi fandt et sted, hvor de serverede det som hovedret, så vi hoppede ud i det – det var SKØNT og rigeligt – GUF.

Vi kom til at sidde ved siden af et norsk par, der var vældigt snakkesalige, så de gav et par drinks efter maden og vi inviterede på en lille en i Pipaluk, det var vældigt hyggeligt, og det lykkedes ham faktisk at ramme broen i første forsøg, da han skulle i land 😊😊😊😊

Dagens bad blev derfor lidt sent, men aftenen var smuk, stille og sol, med solnedgang kl 22.30!!

TV-avis, palaver og til køjs.

Søndag d. 25/6

Flot solskinsvejr og svag SØ'lig vind, vi sov længe og kom derfor først ud af havnen 09.50, men vi havde også kun 12 sm til vores bestemmelsessted nede i skærgården S for Tønsberg.

Vi gik ned af den W'lige fjord og ind gennem strædet ved Tokeness – en super flot tur omgivet af høje bevoksede kyster. Vi måtte igen konstatere at nordmændene virkelig gør noget ud af afmærkningen. Hvis der ligger et skær ud i nærheden af et sted, hvor man kan tænkes at sejle, så banker de en pæl i, og på toppen sætter de en "vinge", der klart fortæller hvilken vej man skal rundt om knolden.

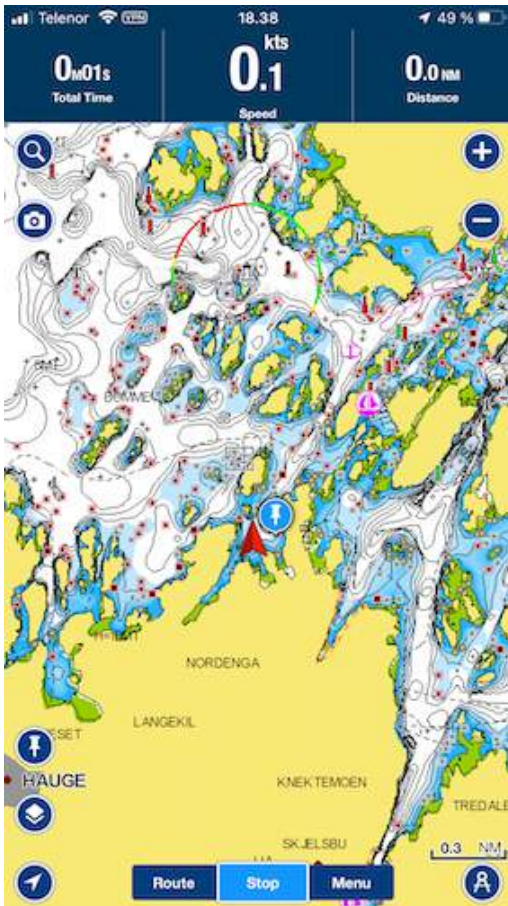
Da vi kom ud på den østlige side af øerne, tjekkede vi endnu engang vejrudsigten, og den lovede front med regn, torden og blæst skulle stadig komme først på eftermiddagen i morgen. Desværre skulle det friske op af Ø og SØ inden fronten, og det ville være lige i snotten de 20 sm vi havde over til Fredrikstad.

Vi holdt en hurtig palaver og blev enige om at udnytte den lette S'lige vind i dag, til at gå over fra Færder og ind i læ i skærgården på den Ø'lige side af Oslofjordindsejlingen. Som sagt så gjort, vi fik sat fulde sejl og faldt af på kursen ret Ø.

Det med vinden var dog så som så, og vi måtte lade motoren trække lidt med, men fordelen ved det var så, at "Maren" - vores autopilot - kunne tage sig af styringen. Det gav en frivagt til Chefen og en superfin sejltur over.

Vi nærstuderede kortet for at finde et passende natlogi, og måtte forkaste et par stykker – så var der ikke rigtigt læ, og så lå der en rørledning, men kl 14.30 gik vi for anker i Neskilen på 6 m vand.

Der var ikke andet at lave end nyde vejret og udsigten og gøre klar til morgendagens sejlads på hele 5.6 sm det sidste stykke ind til Fredrikstad, det skulle bare gøres inden frokost, for at komme regn og blæst i forkøbet.

Vi havde en ualmindelig smuk solnedgang kl 22.30

Mandag d. 26/6

En smuk og helt rolig nat, der indbød til at sove lidt længe, så efter morgenmad og laaaangsom start halede vi ankeret op kl 09.40 og begyndte på de knap 6 sm. Vejret var som sædvanligt: sol fra en nærmest skyfri himmel og svag Ø'lig vind, men vi kunne se forvarslerne til fronten ude i vest.

For motor gik turen op ad den smalle elv "Glomma", der udgør indsejlingen til Fredrikstad. Det er Norges største elv, og den afvander et stort område af Norge og Sverige. Det kunne mærkes på modstrømmen – op til 2.5 kn på de smalleste steder. Motoren måtte op på 1800 omdrejninger og farten gennem vandet på næsten 7 kn, for at sikre en fornuftig fart på 4.5 kn over grunden.

Elven er samtidig Fredrikstads industriområde og havn, så der var noget at kigge på.

Vi havde set os lune på "Kraakeroy Baatforening", der ligger centralt lige midt i elven og før de oplukkelige broer, fredeligt og lidt fra centrum. Det med afstanden til centrum kompenseres til fulde af at Fredrikstad har et fantastisk system med havnefærger, der forbinder 7-8 stoppesteder langs elven med afgang hver 20 minut, og ovenikøbet er havnefærgerne gratis at bruge !!!!

Den største udfordring ved havnen skulle vise sig ved anløbet. Strømmen løb som sagt med over 2 kn ned ad elven og havnehullet er lige vinkelret på strømmen. For overhovedet at ramme havnehullet holdt jeg derfor tæt på det "opstrøms" molehoved. Den taktik var sådan set fin, meeeen jeg vidste jo ikke, at der lige inde foran havnen og i havnehullet var en strømhvirvel så strømmen der løb den modsatte vej!!!!

Vi var altså ALT for tæt på det styrbords molehoved til at komme klar og blev med ubehagelig kraft ført sidelæns ind i molehovedet. Med 6.5 tons i sidelæns bevægelse var der kun et at gøre – holde på!!!

Heldigvis havde de før været ude for den situation, så de havde forsynet molehovedet med et par rimeligt store fender. Dem ramte vi med fuldt skrald og rev dem af begge to, dog først efter at have fået den ene til at eksplodere, men der var ingen døde, Pipaluk slap uden skrammer og selv Nuka kom med uskadt igennem.

Havnemesteren og nogle flere fra klubben havde SELVFØGELIG siddet og fulgt optrinet oppe fra klubhusterrassen, han kom og anviste os en super fin plads skråt ned for klubhuset, og så overlod han os til os selv. Vi fik fortøjet og klaret op, og så greb jeg bådshagen og gik over broen og over på den anden side af havnen, hvor jeg havde set fenderne drive ind. Det lykkede mig at bjærge dem begge, og den "overlevende" fik jeg genmonteret. Den "døde" måtte jeg jo beskæmmet bære hele vejen rundt om havnen og lægge foran terrassen, inden jeg bad havnemesteren om at få lov at betale for 2 nætter med strøm og så for en fender!!! Det med fenderen skulle jeg nu ikke tænke på, han havde jo set, at det var et hændeligt uheld, så 300 NOK pr nat + 30 kr pr bad og ikke noget for strøm, lød regningen på.

Det lod til at være et rigtigt godt sted vi var kommet til, fredeligt og beskyttet beliggende, klubhus med toilet og bad åbent til kl 22, fri adgang og hyggelige mennesker.

Vi var i havn og havde fået ordnet formaliteterne i tide til frokost, og i dagens anledning (prognoserne sagde regn fra kl 16!!) droppede vi middagshvilet og gik direkte på opdagelse!!!

Vi gik simpelthen hen og tog havnefærgen over til "Gamlebyen" hvor Fredrikstad blev grundlagt af Frederik d. 2 i 1567. I perioden fra 1644 – 45 blev der anlagt en midlertidig fæstning, men den nuværende ekstremt velbevarede fæstning og fæstningsby blev anlagt fra 1663. Den var militært område helt frem til 1903 og har overlevet helt uændret siden, uden en eneste moderne bygning og med hele sit voldanlæg!!!!

Der var, som ungerne ville have udtrykt det, "meget gammelt lort" at se på ☺ ☺

Fra Gamlebyen tog vi færgen tilbage til vores stoppested - "Smerty" og gik over på øen Isegran der jo var den ene side af vores havn. Isegran er også gammelt fæstning med voldanlæg og desuden rummer den et stort "bevaringsværft" med bådebyggeri. Der kom vi i snak med en dansk skibstømrer, der var i gang med en "renovering" af en gammel skude, der var bygget af træ fældet i 1763-66. Renovering var måske et stort udtryk, men han kunne da pege på, at der var et par af de gamle bundstokke tilbage, ellers var alt nyt.

Der var i øvrigt gamle redningsskøjter, en slæbebåd og en kystdamper, samt meget andet hjemmehørende, så der var nok at gå og se på. På området har frivillige også opført en "katedral" hvor taget består af genbrugsplast. Desværre var gulvet lige smurt, så vi kunne ikke komme ind.

Vi nåede også lige voldanlægget rundt, inden vi med tunge skyer hængende truende omkring os, skyndte os tilbage til Pipaluk, hvor vi i forvejen havde klappet kalechen op. Vi var ombord kl 16 og 16.10 begyndte det at regne, så vi måtte jo smække benene op og tage et hvil indtil spise- og badetid.

Aftenen bød på regn, men med en pæl i hvert hjørne og strøm fra land er det s'gu ikk' så ring' endda ☺ ☺ ☺

Tirsdag d. 27/6

Det regnede det meste af natten og morgenen med, så vi tog det meeeeget langsomt, og slog morgenmad og frokost sammen til brunch.

Ved middagstid blev det tørvejr og kl 14 gik vi på bytur.

Det var den moderne del af byen der stod for tur, så vi gik hen til færglejet og snupede en havnefærg over til centrum på den anden side af elven og lidt mod vest. Jeg har sagt det før, men vil gerne gentage – det er et genialt system!!

Der var ikke så meget atmosfære i den nye by, den lignede alle andre byer, en gågade med de sædvanlige kædebutikker, som vi også kender hjemmefra, et torv med springvand og cafeer alle steder.

Vi fik en forfriskning nede ved elven og gik så tilbage langs den – rundede domkirken – der var lukket, og gik over broen til vores egen side.

Vi havde fundet ud af, at der skulle være et par butikker på vores side en lille kilometer fra Pipaluk, så dem skulle vi lige finde. Der var også et pizzeria, så vi fik lige Norges nationalret inden vi gik i COOP Extra og fik købt mælk, chili og hvad vi ellers manglede.

Men vi spiste havde vi godt set at der trak en byge op, og da vi kom ud af butikken, faldt den ned. Vi ventede lidt, men så virkede det som om det stilnede af, og så tog vi første etape i iltempo, mens regnen tog til igen. Vi vidste at knap halvvejs ville vi passere færge-venteskuret, så der sprang vi ind og stod i tørvejr til det næsten ikke regnede mere.

Vi var hjemme ved 18.30 tiden, og så var det tid til bad og hygge og INGEN opvask 😊 😊

Onsdag d. 28/6

Efter en overliggerdag var vi nu tilbage i den vante gænge, så op kl 07.30 og morgenmad i cockpittet. Sol fra en skyfri himmel fra morgenstunden, men dæk og kaleche var våd af dug. Så efter morgenmaden var vi nødt til at pakke en fugtig kaleche sammen – det er ikke rart!!

Jeg havde været ude og kigge på strømforholdene i indsejlingen og efter en afskedssnak med havnefogeden smed vi los og trak ud – faktisk fra den første ”rigtige” pæleplads på turen.

Belært af erfaringen holdt jeg tæt på det vestlige molehoved på turen ud, så den tværgående strøm ikke betød at vi kom for tæt på den anden side, og vi var fri af molerne inden vi blev grebet af den hårde udadgående strøm.

Med 2.5 kn medstrøm drøede vi ned ad elven og ud i skærgården. Det var fuldstændig havblik og en kende diset i vejret.

I siksak mellem øer og skær mod Svinesund der er grænsen mellem Norge og Sverige. Grænsen går midtvejs ind gennem sundet, så da vi nærmede os den sydlige kyst var vi igen i svensk farvand.

Vi drejede om hjørnet og drejede ind i Dynekilen, der jo absolut er historisk farvand. Det var her i den lange snævre fjord at Tordenskjold d. 8/7-1716 angreb og erobrede hele den svenske transportflåde bestående af et sted mellem 6 og 20 fragtbåde og en eskorte på 13 svenske krigsskibe. Flåden transporterede krudt, kugler og kanoner som svenskerkongen (Carl d. 12) skulle have brugt til et felttog og erobring af Christiania.

Søslaget er et af de mest berømte i den danske historie og vi må tilstå ved selvsyn, at det at snige den danske flåde for sejl, ind gennem den lange og meget smalle fjord har krævet mere end almindeligt vovemod. Vinden var langsomt opfriskende fra SW, så ind af Dynekilen havde vi faktisk genuaen rullet ud.

Vi gik helt ind i bunden af fjorden og ind i den ene af de 3 smalle arme som den deler sig i. Vi landede i Bagerökilen, hvor der tilsyneladende skulle være en SXX bølge, som vi gerne ville have benyttet – den var der ikke, så vi måtte gøre vores eget anker vådt.

Vi var på plads 12.25 efter 19 sm sejlads og lå godt i læ for søen, men noget forblæst, da vores "kile" var lige i vindretningen og med høje sider. Vinden var tiltagende hele eftermiddagen, men solen skinnede. Vejrudsigten lovede blæsevejr og regn i den kommende periode, så vi holdt palaver om de kommende dages sejlads og valgte at reservere en plads i gæstehavnen på Rossö til på fredag.

Vi var ved at komme ind i den svenske højsæson, og det kunne måske knibe med pladsen der en fredag, så når det var muligt at reservere en af de 19 gæstepladser, så gjorde vi det. Det skulle være en ø med indkøbsmuligheder, så det ville komme til at passe fortrinligt.

P.g.a. de høje fjeldsider gik solen tidligt ned for os, så allerede kl 19.30 lå vi i skygge.

Torsdag d. 29/6

En overraskende stille nat, vinden døde næsten væk og der var fred og ro. Det friskede dog igen fra morgenstunden og der var lidt sus ned gennem dalen, men helt sølæ.

Vejret var helt anderledes til morgen, det var køligt og gråt, så for første gang på denne tur var det lange bukser og morgenmad som buffet i kahytten.

Vi havde ikke travlt, så klokken 10 halede vi ankeret op, det var en glædelig overraskelse, bortset fra gråt skærgårdsmudder var kæde og anker rent.

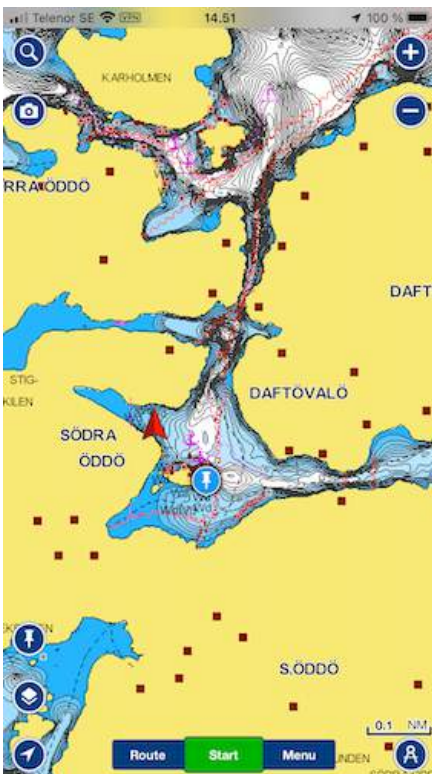
Så gik turen for motor ud gennem Dynekilen og ud mellem de ydre skær, vinden var frisk og lige i snotten, så det var motor eller kryds – vi valgte motor 😊😊😊

Turen gik ud og ind og rundt om øer og skær ned forbi Strømstad, hvor der var livlig trafik ud og ind, og ned i en sprække mellem to øer syd for byen. Det var snævert og ikke særligt dybt, så en motorbåd ventede på os i den snævrreste af passagerne, da vi ikke kunne mødes.

Vi havde på forhånd valgt det, der så ud til at være en super ankerplads, og det snød ikke, kysterne var høje og skovklædte og bunden faldt på en fornuftig måde, så vi kunne ankre på stedets bedste plads, på 2,5 meter vand, helt inde i læ. Det er fordelen ved en lav dybgang og et fantastisk kort – og vilje til at udnytte begge dele 😊 😊 - der var ovenikøbet fint Internet sååå.....

Vi havde satset lidt på at den SXK-bøje, som vi vidste lå her, var ledig, men der lå en allerede og han havde årets bøjeflag, så der var ikke noget at gøre 😞 😞

Turen var på hele 9 sm, og kl 12 var vi på plads, og der var ryddet op. Vi gik direkte til frokosten i cockpittet – med bord og alting, mens vi hørte det suse i trætoppene over os.

Der var ikke behov for så meget palaver om morgendagens program. Med et kulingvarsel for Skagerak og en reserveret plads på Rossö var der bare tilbage at nærstudere ruten til i morgen. Der er lige et enkelt sted hvor vi skulle holde vejret og passere med meget langsom fart og ellers var den eneste anden hindring en bro på 16 m, men den går vi fint under.

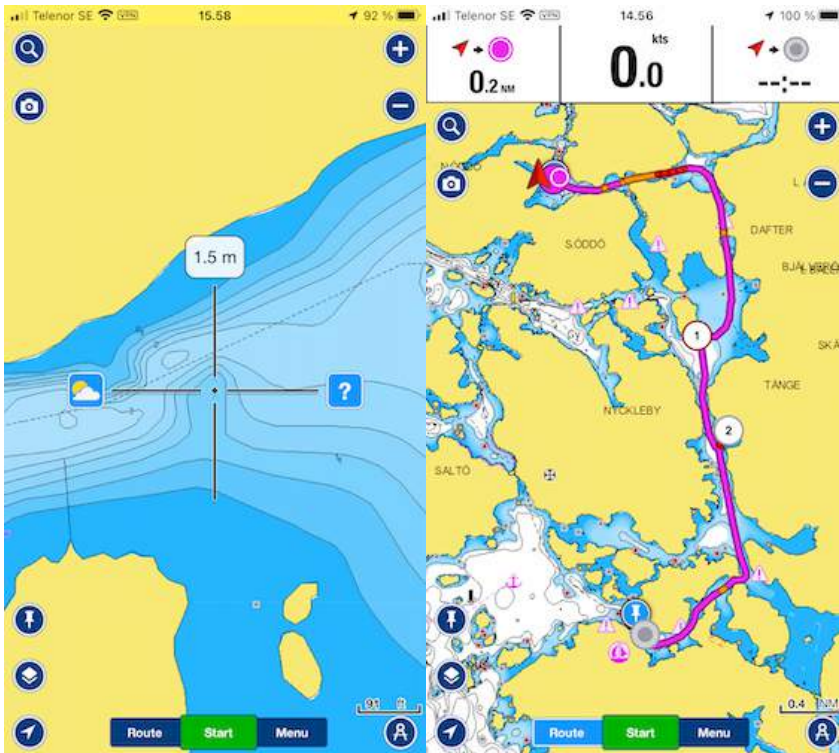
Eftermiddagshygge med the og læsning i skyet vejr med glimt af solen og udsigt til truslen om regn fra kl ca. 20 og frem til i morgen tidligt.

Fredag d. 30/6

Det regnede i løbet af natten og vi trak den lidt for at sikre opklaring, inden vi kl 10 halede ankeret op. Der var overraskende lidt tang og sager på, så det var lækkert.

Så listede vi os ellers i køligt overskyet vejr, med frisk vind, ned gennem den ”sprække”, der i de officielle søkort var markeret som ”ikke sejlbart”. Navionics påstod, at der var minimum 2 m hele vejen og med vores dybgang på godt 1,4 m burde det jo kunne lade sig gøre.

Det gik meget langsomt og det lykkedes os et enkelt sted at tage bunden, men farten var kun 0,8 kn og bunden var blød, så vi kunne bakke os af og forsøge igen lidt tættere på den anden bred, og der kom vi igennem. Det var det hidtil smalleste og laveste, vi har være igennem på denne tur, men det åbnede en rute, der gik helt indenskærs ned til dagens mål Rossö Hamn. Det var en tur på kun 6 sm, men med det meget lave vand, et par undersøiske skær og absolut ingen afmærkning undervejs, så gik det meget langsomt og endte med at tage 2 timer.

Den plads vi havde reserveret, var ledig og vi gled lige ind i "færgelejet". Pladsen lå rigtig godt, for efterhånden som vindstyrken steg til kuling i løbet af eftermiddagen kunne vi se, at de der lå ved en pontonbro længere fremme, de lå MEGET uroligt.

Ovenpå nerveanspændelsen blev der bevilget en øl og snaps til hele besætningen til frokost inden middagshvilet.

Eftermiddagen blev brugt til opdagelse i "downtown Rossö", der var en havnecafé og en kombineret købmand og pizzeria, bebyggelsen bestod derudover mest af sommerbeboelser med enkelte helårsbeboelser i mellem.

I cafeen var der udstilling om "Kosterhavets naturpark" som vi befinder os i, og en fortælling om Rossö's storhedstid fra 1850 til 1960 hvor havnen og øen var centrum for hummerfangst og handel med levende hummere, bl.a. en stor eksport til Danmark. Da jernbanen kom til Frederikshavn, kunne man sejle hummeren over og sende den med jernbanen til København. Pakket i kasser med våde aviser, tang etc. kunne de holde sig levende i op til 4 døgn og det var nok til at nå det.

Ovenpå den hårde sejlads inviterede jeg hele besætningen til spisning på havnecafeen!!!!

Aftenen gik med "hjemlig hygge" i det efterhånden fuldstændig skyfrie vejr, mens vi ventede på den lovede fløvning af vinden. Der blev også holdt palaver, da vejrudsigten lovede os et lille "smalt" vejrvindue til at komme sydpå og finde et godt "hurricane hole" til de kommende 4 dage med kuling fra W og SW!!

Lørdag d. 1/7

Efter en dejlig, men liiidt hoppende nat var vinden ved at flove af, og solen var begyndt at titte igennem. Vores vejrvindue, med lidt aftagende vind og inden den lovede regn var fra kl 10 til ca. kl 15, så 09.40 smed vi los og sejlede ud fra pladsen.

Der var hvide toppe på søen udenfor de beskyttende skær, så vi lå lige og drev mens vi fik stuvede fortøjninger og fendere af vejen og fik gjort helt søklar, og så stak vi snuden ud i det. Vi havde – selvfølgelig – modvind, den stod rigtig frisk af SW og vi havde lidt udenskærs sejlads ned ad kysten. Det var voldsomt uroligt, dels løb søen ind ude fra Skagerak, men når den ramte klipperne så blev den reflekteret og afbøjet, så det var et "toppet" stykke.

Vi snoede os så langt inde vi kunne, og vi var glade for at vi snart har mange sømils skærgårdssejlads på rygraden, for det så altså dramatisk ud, når vi sejlede slalom med brydende søer og stejle klipper.

Snart kom vi dog ind i læ, og troede at vi kunne rulle genuaen ud – det blev rulle ud – ind – ud - ind i en lang pærevælling, men det var motoren, der måtte klare det meste.

Vi kunne godt mærke at ferietiden var begyndt, og at det var weekend, der var rigtigt mange ude at sejle, og vi mødte endda et par danskere og tyskere og en enkelt japaner og frygtløse kajakroere krydsede rundt midt i det hele.

Så kom der et stykke mere, hvor der ikke var nogen "indre" rute og vi derfor måtte udenskærs igen – samme ubehagelige sø. De sidste 10 sm ned mod dagens mål, der var Hamborgsund, var heldigvis helt indenskærs i læ for sø og vind.

På vej det sidste stykke holdt vi øje med alternative havne, der var Greppestad, men den er meget åben for SW, der var Kämpersvik – også åben og IKKE en "Gesthamn", men så passerede vi Veddökilen, den var stort set lukket hele vejen rundt, og vi kunne se master derinde, så vi tog en hurtig beslutning og vendte rundt.

Det var simpelthen det roligste smørhul man kunne tænke sig, og inde i bunden lå en lystbådehavn med i hvert fald 50 sejl og motorbåde. Vi tog chancen og løb derind, gjorde midlertidig fast med udrustningskajen og ledte efter nogen der vidste noget. Vi fik at vide at det var en privat havn (ja og - det er Ballen også!!), så der kunne ikke ligge gæster!!!! Vi kommer ALDRIG til at forstå det svenske system, hvor gæstesejlere henvises til specielle gæstepladser i gæstehavne og afvises hvis ikke der er ledige gæstepladser, selv om den lokale lystbådehavn har masser af tomme pladser – de må bare ikke bruges, for de er "forhyrad". Det giver simpelthen ingen mening – tænk hvis vi havde samme system hjemme, så ville der ikke være plads til 1/10 af de sejlere der befolker det sydfynske øhav. Jeg har diskuteret det åndsvage system med en svensker, men det han IKKE fattede, var at når pladserne blev brugt til gæster, så tjente havnen penge på det, til gavn for alle med fast plads. Han mente at hvis hans plads blev brugt af en gæst, så var det HAM der skulle have indtægten og det ville blive alt for svært at administrere – SVENSKERE☹☹☹

Vi måtte altså vende om med uforrettet sag, men se – den SXX bøje der ligger i bugten og som var optaget da vi kom, den var nu pludselig fri, så den snupede vi, og så kunne svenskerne jo gå og se på, at de ikke fik nogen indtægt fra os 😊 😊

Kl 13.20 havde vi fat i bøjen efter 19 sm sejlads og kunne hvile øjnene efter at have stirret på rigtig mange øer og skær. Vores oprindelige plan med Hamborgsund blev ændret, fordi det var lørdag og ferisesæsonen var startet, så vi var ikke sikre på at kunne få en plads i Gæstehavnen der, så hellere en nat i en helt beskyttet bugt ved en bøje.

Regnen kom – lidt forsinket – kl 16 og efter dagens bad i cockpittet rykkede vi ind i kahytten.

Søndag d. 2/7

Det regnede grundigt hele natten og vinden kørte noget omkring – som lovet, men vi vågnede til letskyet, sol og den lovede kuling fra SW, men vi lå rigtig fint i vores lukkede bugt.

Inden vi afgjorde, om det kunne betale sig at stå op, blev vejrudsigten studeret meget grundigt. Der ville komme en midlertidig flovning ved 20 tiden, men sammen med den skulle der komme regn, så det var ikke så oplagt. Efter lidt parlamentaren blev vi enige om, at hvis ikke vi kom fra bøjen i dag, så ville vi nok blive tvunget til at hænge ved den indtil midt i næste uge, der var kulingvarsel efter kulingvarsel. Det ville være længe ikke at kunne komme i land og strække benene.

Vi spiste frokost og så gjorde vi søklar, vi havde to indenskærs muligheder – Fjällbacka 2.5 sm indenskærs eller videre til Hamborgsund 5 sm. Nuka blev tømt for en halv balje vand og så slap vi bøjen.

For motor og med vinden lige i snotten stampede vi os kl 12.25 ud af det første lille stræk, hvor der var lidt åbent, men snart kunne vi falde af ind i de snævre sprækker, og så blev der ro for søen.

Da vi nåede Fjällbacka skulle der tages en afgørelse. Fjällbacka lå ikke så godt i læ som Hamborgsund, men hvis det viste sig, at der var alt optaget i Fjällbacka kunne vi altid fortsætte til Hamborgsund. Samtidig var der den risiko, at fordi Hamborgsund lå bedre i læ, så var der mere søgning der fra både nord og syd.

Vi gik ind og kiggede, og der var tilsyneladende én ledig plads ved gæstepontonen, yderst og med røven i vinden, men den var der og vi gjorde hurtigt "havneklar", fik fat i bøjen og blev fortøjet kl 13.15 på en noget urolig plads efter 3 sm's sejlads. Gæstehavnen var propfuld og her viste det sædvanlige svenske vanvid sig så igen, for på den anden side af havnen lå lystbådehavnen, med masser af tomme pladser, men de var jo "forhyrad", så dem kunne man sandelig ikke ligge på som gæst ☹ ☹

Vi slappede lige af efter den lange sejltur, og tog så landgangstøjet på og gik på opdagelse i Fjällbacka. Det er Sveriges svar på Rågeleje eller Tisvildeleje – i hundredvis af "landturister", der iført sidste nye maritime mode (der sælges i butikkerne her), promenerer op og ned ad gaden med de små fiskerhuse og lader sig se!!!

Vi gik op til kirken, men den var lukket, så vi måtte nøjes med kirkegården !! Rundt i byen med optrækkende byger, indtil vi fandt et passende sted at indtage de to burgere som Chefen ville sponsere ☺ ☺ ☺

Derefter bad – som i det mindste var inkluderet i havnepengene på 460 SEK!!!!, men ville man have strøm så var det 75 SEK yderligere – vi var glade for vores solceller ☺ ☺ ☺

Mandag d. 3/7

En nat med regn og blæst og en meget urolig sø på pladsen, dels den sø som vinden blæste op i bassinet, men derudover den irriterende dønning, som blev sendt ind i havnen fra søen udenfor, der ramte en stejl klippeø og blev reflekteret baglæns ind til os.

Det svenske system med havnepenge i de her populære skærgårdshavne er direkte kopieret fra hoteller og campingpladser, man booker og bookningen gælder fra kl 12 til 12 næste dag. Vi var heldige da vi kom, at vi fandt en plads, der ikke var forudbooket, meeen den var kun vores til kl 12, så var der en anden, der havde booket den.

Det kan godt være, at det er et godt system på land, men til søs hvor vejret er altafgørende, er det er lortsystem. Vejret var sådan, at vi umuligt kunne sejle, men vi kunne ikke blive liggende ☹ ☹ Vi gik i forhandling med havnefogeden – der havde vældigt travlt med mange andre med det samme problem. Da vi havde fortalt ham, at vi simpelthen ikke kunne forlade pladsen på grund af pålands blæsten lykkedes det ham at finde en anden plads til dem der havde reserveret – i parentes kan vi så bemærke, at de tilsyneladende aldrig dukkede op, sikkert på grund af vejret!!!

Morgenmaden var med friskbagt brød fra Omnia'en – vild luksus, og så en formiddagstravetur op gennem "Kungsklyftan", en spektakulær revne i Vettebjerget (74 m) der hæver sig lodret lige bag ved havnen. Navnet fik den, da en eller anden svensk konge gik en tur igennem!!!

Det var en flot tur, og inde i kløften gik en trappe op på toppen af Vettebjerget hvor der var en fantastisk udsigt over skærgården foran Fjällbacka og ud til de yderste skær hvor søerne væltede ind, og sprøjtet stod himmelhøjt. Vi kunne også rigtig mærke vindstødene deroppe og havde svært ved at holde balancen. Turen gik hen over toppen, hvor der fra gammel tid havde været en "bavn" – altså et signalbål som kunne tændes i tilfælde af fjender i anmarch. Vi kender systemet derhjemme også, men her var det bare i større målestok. Det var muligt at alarmere fra Sydsverige og til det nordligste Norge på bare 7 nætter ved hjælp af bavnene.

På Vettebjerget var bavnen anbragt på toppen af en bronzealder begravelse, den passede lige som fundament under bålet!!

På den anden side af bjerget kom vi ned til byen igen, og gik en tur i COOP og fik købt det vi manglede, så vi var klar til nogle dage ude i skærgården igen, langt væk fra bookede pladser!!!!

Tilbage i havnen fik vi frokost og fik betalt vores havnepenge, det kunne så ikke gøres via Internetbookingportalen, men krævede "håndarbejde" af den stakkels hårdtarbejdende havnefoged.

kl	°C	m/s	mm/h
14	14°	V ↗ 12 (20)	0
Mulet			
15	14°	V ↗ 13 (22)	0
Mulet			
16	14°	V ↗ 13 (22)	0
Mulet			
17	14°	SV ↗ 13 (22)	0,1
Lätt regn			
18	13°	SV ↗ 12 (21)	0,3
Lätt regn			
19	13°	SV ↗ 12 (20)	0,4
Lätt regn			
20	14°	V ↗ 11 (20)	0,3
Lätt regn			
21	14°	V ↗ 11 (19)	0,2
Lätt regn			

Mens vi tog et middagshvil, steg vindstyrken til noget der lignede stormstød, og uroen tog til, så vores fortøjninger var voldsomt belastet når Pipaluk hoppede op og ned. Jeg gik derfor på rov hos den lokale "bådpusher" og fik købt to "gummikødben" og 4 m treslået tovværk. Efter lidt håndarbejde – afbrudt af eftermiddagstheeren, der brød på friske svenske jordbær med fløde ☺ ☺ ☺, blev gummiaflasterne monteret, og yderligere med ankervægten på den luv fortøjning undgik vi de voldsomme ryk, som vi efterhånden var bange, for ville rive klamperne af fordækket.

Ellers gik eftermiddagen med hjemlige sysler, læsning og de sædvanlige meget grundige studier af vejrudsigten for de kommende dage. Vi havde knap 30 sm til vi kunne gå ind bag ved Orust og Tjørn, og der er et par ret åbne (udenskærs) stykker, men det så ud som om vinden ville aftage hen på dagen i morgen, så vi kunne komme ned igennem Hamborgsund og finde en ankerplads syd for, inden det første åbne stykke.

Efter dagens middag – lavet ombord og med opvask til Chefen!! Var det badetid, og der vil jeg nok mene at svenskerne burde gøre lidt mere ud af deres badeværelser – det her sejlede omkring, specielt da jeg lukkede øjnene og skulle vaske hår, der var det ikke helt nemt at holde balancen ☺☺. Men vi glædede os over, at vi er søstærke, ellers kunne det godt være meget søsygefremkaldende at opholde sig ombord!!!

Tirsdag d. 4/7

Vinden var aftaget – lidt – i nattens løb, nu var det bare almindelig kuling, til gengæld kom der hyppige regnbyger. Vi startede dagen med palaver – der var ikke længere nogen tydelig flovning i prognoserne, kun mellem 12 og 16 m/s af SW, men desperationen (også kaldet "havnekuller") var ved at sætte ind.

Vi udrustede en ekspedition op i butikken og fik købt lidt frisk salat og hvad vi ellers sådan lige manglede og kl 10.45 smed vi los i regn og blæst.

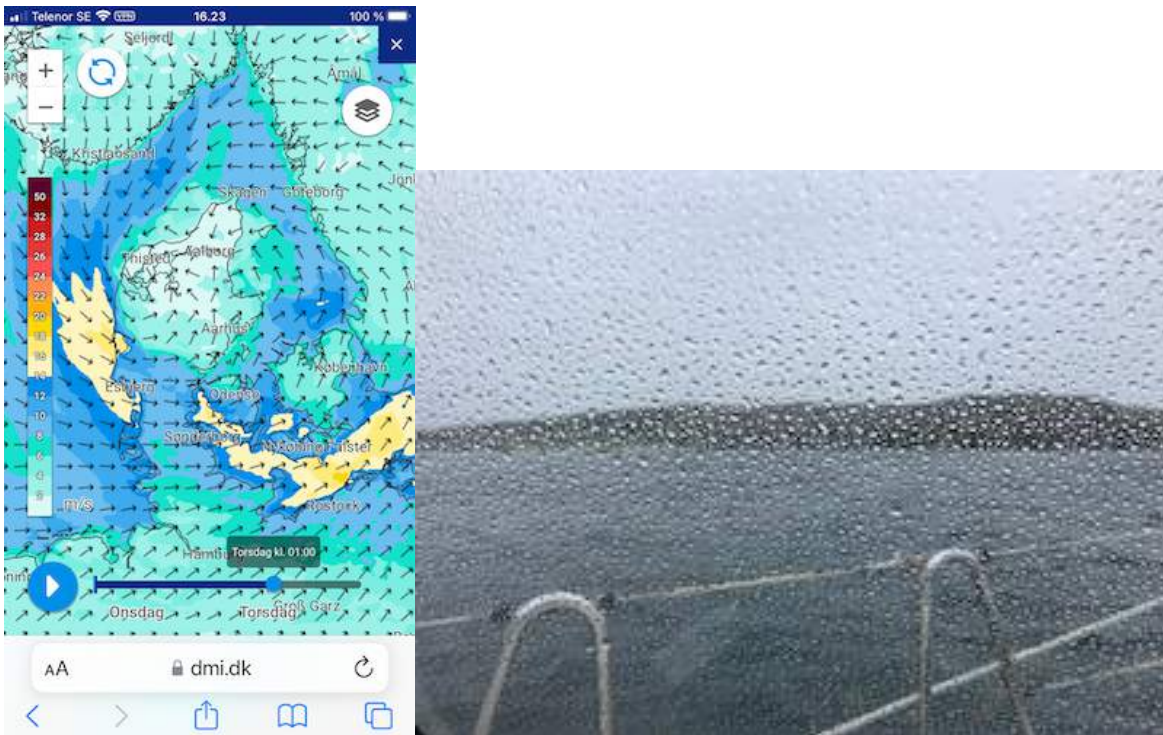
Der var kun en vej og det var op i vejret, men fordelen ved at have modvind når det regner er altså at der er tørvejrl i cockpittet!!!

Vi tog turen så indenskærs som muligt ned gennem Hamborgsund hvor der var læ og behageligt, men også proppet ved gæstebroerne!! Nede syd for sundet var der lige et noget åbent stykke, hvor dønning ude fra Skagerak kunne løbe ind, men vi kunne hurtigt dreje sydover, ned til øen "Dannemark" – ja det hedder den faktisk!!!

Her havde vi på vejen op set en masse skiwe ligge, bl.a. ved den største samling (6 stk) af blå SXX bøjer som vi nogensinde havde set. Som kalkuleret var der læ for søen, men bestemt ikke for vinden, men ALLE bøjer var ledige, så vi tog den inderste, den der var mest i læ. Klokkeren var blevet lige godt 12 og vi havde sejlet hele 6 sm!!!!. Så klappede vi kalechen op, den havde vi nødtvunget klappet sammen i pladdervåd tilstand, spiste frokost og gav os i kast med det vi gør, når vi ikke kan

sejle – "Sove" og "Spise", mens vinden hylede i riggen, men vi lå roligere end i Fjällbacka og en hel del billigere 😊😊😊

Ellers gik dagen med palaver – der var annonceret et heftigt lille "hurtigt" lavtryk, der onsdag skulle passere henover Danmark, med tilhørende regn og blæst. På prognosekortene sås det som et lærebogseksempel, med vinden der kører rundt om centrum i lavtrykket, hvor der nærmest er stille – det er smukt, men irriterende!!!!

Der skulle være udsigt til lidt aftagende vind onsdag, så vi måske kunne snige os de sidste 20 sm ned til indsejlingen bag om Orust – det måtte vise sig.

I løbet af eftermiddagen kom der to svenskere ind og tog et par af de andre bøger.

Ved 19 tiden blev det tørvejr og vi fik et glimt af solen inden den gik ned.

Onsdag d. 5/7

Det var SOLSKIN og vinden var aftaget noget!!!!

Morgenmad under kalechen, der kunne pakkes sammen tør ☺ ☺

Afg 08.40 for motor i den nu kun hårde SW'lige vind, solskin fra en skyfri himmel, men begyndende tyndt slørlag fra syd, som forvarsel om lavtrykket.

Vi havde et lille stykke med næsten udenskærs sejlads, inden vi igen kom i læ. Der var gang i bølgerne der brød ind over skærene omkring os. Vi tog den så indenskærs som muligt ned til begyndelsen på Sotekanalen. Den er en skøn genvej gennem en "pukkel" på kysten (Ramsviklandet) hvor man ellers er nødt til at gå helt udenskærs. Der har været en naturlig sprække, men den blev i 1930'erne udvidet til en egentlig sejlbar kanal med en minimumsdybde på 4,5 m og en minimumsbredde på 15 m. Der er en enkelt svingbro, der ligesom på vejen op lukkede op, da vi nærmede os. På vejen op var vi stort set alene, men nu var det godt nok blevet højsæson, så der var trængsel.

Syd for kanalen snoede vi os videre gennem skærgården, delvis med genuaen sat når retningen passede, men mest for motor. Der var et par lidt åbne stykker, indtil vi rundede Lysekil og kunne holde indad mod hullet, ind til "bagvejen" bag om Orust.

Undervejs fejrede vi en mærkedag – vi spiste de to sidste stykker norsk rugbrød – det var godt nok den klægeste oplevelse vi nogensinde havde haft. Vi kunne ikke gennemskue hvad pokker de havde gjort ved brødet, men der var ikke skyggen af luft eller lethed over det, så vi havde ligefrem glædet os til at komme i gang med det søde svenske rugbrød 😊😊😊

Skyerne kom højere og højere op på himlen og vi læste om skybrud og vindstød af stormstyrke over Syddanmark (orkanstød over Holland og Nordtyskland).

Da vi rundede hjørnet ved Lysekil og drejede SØ over, kom vi samtidig ud af den voldsomme trafik der ellers havde været. Hovedstrømmen gik, som ventet, ud i den ydre skærgård W om Orust og Tjørn, der jo er det "klassiske" skærgårdsområde. Vi nød freden og det at komme ind hvor der er høje klipper, bevoksning og læ. Den rute vi tog, er voldsomt snoet, og der er spærret for alle de moderne skiwe med de høje master, af en bro på 15.4 m. Det giver også en naturlig selektion i flokken 😊😊😊.

Inde i labyrinten havde vi i går hver udpeget en mulig ankerplads med læ for den kommende lavtrykkpassage. Da lavtrykkets centrum forventedes at passere præcis over hovedet på os i morgen ved 9 tiden havde vi brug for en ankerplads med læ for alle vinde, da vinden ville køre hele kompasset rundt.

Vi passerede først mit foreslåede "hul", men forkastede det og fortsatte til Chefens, en meget lang og smal fjord NW i omgivet af høje klipper og træbevokset – det blev stedet hvor ankeret faldt kl 14.40 efter 31 sm's sejlads.

Kl 15.20 kom regnen, så resten af dagen blev indendørs ☺ ☺ ☺

Torsdag d. 6/7

Vi tilbragte en helt stille nat i vores lille smørhul, der var ikke en vind der rørte sig, og det eneste der var at høre, var lidt fuglesang.

Så dukkede der en RIB op, det viste sig at være kystbevogtningen, der lige tog en tur rundt om os for at se hvem vi var, men bortset fra et "vink" ville de os ikke noget.

Formiddagen kom med mere regn og en lidt blandet vejrudsigt, men ved 10 tiden begyndte regnen at stilne af, og så kom der lidt huller i skyerne. Vi havde ellers indstillet os på at blive liggende, men med det bedre vejr, kom trangen til at se noget nyt også. Vi pakkede derfor den pladdervåde kaleche sammen og halede ankeret op og 9.40 var vi let. Vi kunne høre at det susede i trætoppene over os, men nede i vores lille sprække var der helt læ. Vi tøffede ud for motor samme vej som vi var kommet ind og ud i bredningen udenfor. Der kunne vi mærke at blæsten ikke var helt overstået endnu.

Vi tog den snoede vej til byen "Henån", der ligger på nordenden af Orust og hvor det administrative centrum for Orust kommune findes, med ICA supermarked og Systembolag.

Det er i vores øjne et meget charmerende farvand, landet er højt og skovklædt og i forhold til mylderet ude i den ydre skærgård, så er her tomt og stille, så vi så ikke mange andre skiwe.

Vi havde forsøgt at finde noget om evt. Gestehamn i Henån, og såvidt vi kunne se, så var der en havn, men den åbnede først d. 7/7. Vi fandt pontonen der ikke var markeret som Gestehamn, og angivelserne af hvordan man betalte havnepenge via en APP fungerede ikke, da havnen ikke kunne findes på APP'en, så ingen adgang til bad og toilet. Vi fortøjede ved 12 tiden efter hele 6 sm og gik i land for at besigtige de indfødte.

Der var ikke meget by, men alt det administrative var samlet ved havnen sammen med indkøbsmuligheder, så det var perfekt for sejlere til fods 😊😊 Vi fik besigtiget byen og fik raseret ICA, så vi igen var provianteret op til dage for anker. Byen er for øvrigt navngivet efter den å der flyder ud gennem byen "Hen-åen".

Chefen havde forelsket sig i en thairestaurant oppe på torvet, og den slags vil en klog mand jo ikke kæmpe imod, så det blev en dag uden madlavning og opvask 😊😊😊

Bad i cockpittet.

Fredag d. 7/7

Vi vågnede til pragtfuldt solskin og stadig frisk - hård SW'lig vind. Morgenmad og så kunne vi endelig pakke en helt tør kaleche sammen. Kl 9 var det afgang, vi havde ikke set skyggen af en havnemester, så det var en gratis omgang, men hvem klager ☺ ☺

Nu skulle der sejles, storsejlet blev sat umiddelbart udenfor havnen, og så løb de flere liter vand der havde samlet sig i sejlet ud. Genuaen blev rullet ud og så gik det over stok og sten, jo længere vi kom fri af land, jo mere blæste det, så vi strøg afsted med op til 7 kn – uden brug af motor – det var skønt ☺ ☺ ☺. Landet og øerne omkring os var høje og skovklædte.

Vi skulle jo stadig sno os, og det betød at vi fik vinden lige i måsen, med hvad det betød af risiko for bomning. Da samtidig vinden var tiltaget yderligere, så havde vi faktisk alt for meget sejl på. Vi benyttede os af en krumning i ruten til at komme af med storsejlet og fortsatte for genuaen alene. Det gav lidt mere ro i skuden, og farten lå stadig over 6 kn. Helt ude på det mest åbne stykke var vi yderligere nødt til at rulle genuaen halvt ind, for ikke at overbelaste det hele, men det var stadig medvind og solskin ☺ ☺

Turen gik ind af fjorden til Udevalla, en by vi aldrig havde besøgt før, så det var nærliggende at gøre det. Udevalla har en lang historie. Grundlagt ved Bäveåens udløb som Norsk handelsplads fik den i 1498 købstadsrettigheder. Byen har været meget omstridt og den har skiftet nationalitet 7 gange, hvor den på skift har ligget i Danmark, Norge og Sverige. Byen er brændt ned 6 gange – de første 5 gange forårsaget af svenske tropper!!

Byen var tidligere en vigtig industriby i Sveriges industrialisering, bl.a. havde Volvo en fabrik her.

I dag ca. 32.000 indbyggere og hovedby i Udevalla kommune.

På vejen kom vi under den imponerende bro der fører E6 over fjorden.

Vi ankom til deres gæstehavn helt inde i centrum, lige før den første lave bro over å udløbet, kl 11.45 efter 13 sm. Havnepengene var beskedne 250 SEK, det kunne tydeligt mærkes, at det ikke var en "højstatus" havn som de "romantiske" skærgårdshavne ude i den ydre skærgård, hvor priserne typisk lå mellem 450 og 550 SEK.

Vi fik frokost og et lille hvil, inden vi tog den store udvidede byvandring. På grund af de mange brande i deres gamle træhuse, var der ikke meget gammelt tilbage, men vi gik en tur i gågaden og så på byen. Videre ned i parken ved åen og besigtige "Roskilde stenen", hvor de fejrede freden i Roskilde 1658, hvor Danmark mistede Sydsverige incl Bohuslen og dermed Udevalla.

Vi var forbi klokketårnet – opført i 1751 – men ligesom alt det andet brændt ned og genopført i 1833. Vi var i kirken der ligeledes var brændt ned og genopført i 1800 tallet, men ovre på den anden side af åen lå der så en lille flok træhuse med mere end 100 år på bagen, de var sluppet for den sidste store brand.

På vej tilbage til Pipaluk kom vi forbi et supermarked og fik lige suppleret op med det sidste, så vi kan klare os en lille uges tid igen. Ned ombord med indkøbene og så op på en cafe og få en gang ”fika” – altså kaffe og kage ☺ ☺ ☺

Aftensmaden skulle spises ombord, med hvad det medførte af madlavning og opvask, men af hensyn til den allerede indkøbte proviant var det nødvendigt, så alle protester blev overhørt!!

Bad, el, WIFI, alt var inklusiv i de 250 SEK's (156 DKK!!) i havnepenge, det er s'gu da i orden. Chefen badede mens jeg lavede mad og bagefter byttede vi, så det var en ren og velduftende besætning der gjorde klar til fredagsfilmen på flimmeren ☺ ☺ ☺.

Lørdag d. 8/7

Vågnede til sol og stille – DEJLIGT til en afveksling. Da jeg alligevel var oppe kl lidt i 6 var der jo ingen grund til at Chefen lå og snorkede, så kl 06.00 smed vi los og sejlede ud gennem Udevalla Fjorden i sol og havblik. Vi var enige om at komme et ordentligt stykke sydpå, da vejrudsigten var super go' for weekenden, men derefter ☹ ☹ ☹

Morgenmad undervejs, og så blev der givet frivagter, så vi fik hver 1,5 time på ryggen.

Der var tomt, smukt og nærmest øde oppe i hjørnet bag Orust. Det ændrede sig, da vi kom ned til Stenungsund, der udover at være hjemsted for en god del af Sverige's petrokemiske industri også er hjemsted for Kungliga Stenungsund Segelselskabet, en traditionsklub der bla. arrangerer kapsejladsen Tjørn rundt.

Stenungsund og området syd for, er et sejlmekka og det var lørdag og sommerferie, så alt hvad der kunne flyde, var på vandet. Navnlige da vi kom ned i nærheden af Marstrand og kom ud i skærgårds" hovedvejen" var mylderet nærmest overvældende!!!

Vi mødte Lila Dan hjemme fra Svendborg på vejen, den var min far med til at bygge i 1951-52.

På vejen fik vi til frokost taget hul på den "Skånske husmørpostej" som vi havde købt, den glædede vi os til, nu har vi spist så meget leverpostej i årenes løb, men en postej lavet på husmødre – endda skånske, det var helt nyt 😊😊😊

Vi havde en plan om at skynde os over Kattegat og ned mod Århusbugten, men så modererede de vejrudsigten lidt, og det gjorde vi så også planen, så i stedet for maratonsejls natten over nøjedes vi med et tankstop på Styrö (og lige en is 😊 😊), inden vi fandt et hul omme bag den sidste ø i rækken (Vrangö), hvor vi lige kunne ligge natten over med den lovede W'lige vind.

Ankeret tog bunden kl 16.30 efter 55 sm's sejlads, der havde vi sådan set også set skær og speedbåde nok 😊 😊

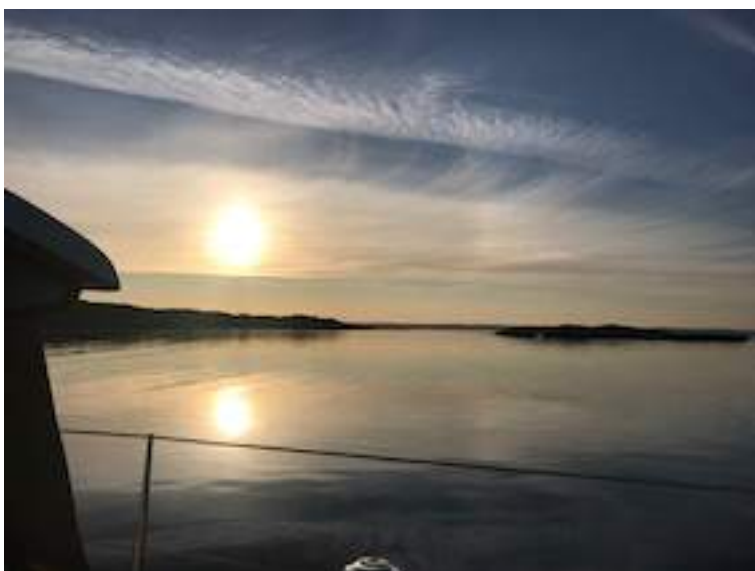
Det viste sig at bugten var et populært badeudflugtsområde, men de allerfleste tog hjem sidst på eftermiddagen, og så havde vi den for os selv.

Søndag d. 9/7

Det blev helt stille til aften og nat, men slangen i paradiset var færgerne der passerede forbi vores lille bugt og satte en irriterende sø ind. Når vi tilfældigvis lå med røven ud af, var det OK, men når vi indimellem var svajet rundt og lå med bredsidet til, så rullede vi værre end en havneluder!!!

Hvor færgerne i det Sydfynske indstiller sejladserne ved 22 tiden, så er de på de svenske øer voldforkælede, sidste færge sejlede kl 01.30, og første færge kl 05.30 og når nu skipperen var blevet vækket af færgesøen, så var der jo ingen grund til at Chefen lå og snorkede. Vi sejlede kl 05.45!!!!

Det var havblik og sol, lidt ude fra kysten kom landbrisen's østlige med små kattepoter, men slet ikke nok til, at det kunne bruges til noget, så det blev ren motorsejlad. Det var jo en stor behagelighed, for så kunne Maren overtage styringen. Da vi slap det sidste skær og fik snoet os

imellem lastfartøjerne der lå og ventede på at komme til kaj i Gøteborg, blev Maren sat i arbejde, og med de nødvendige justeringer for strømmen, der trak mod både nord og syd (på skift), klarede hun styringen, indtil hun "fik fri" lige udenfor Frederikshavn.

Landbrisen slap os et stykke ude fra Sverige, så var der vindstille et stykke, indtil søbrisen ind mod Jylland tog over, til sidst faktisk så meget, så vi kunne rulle genaen ud.

Der var relativt meget trafik af store skiwe op og ned i ruten, men det lykkedes os at passere uden at vælte nogen af dem 😊😊😊. Vi fik ikke engang skældud, som det lykkedes for en eller anden tåbe, der åbenbart lå og fiskede lige midt i trafikken – han fik voksenskældud kunne vi høre på VHF'en!!

Turen forløb dejligt afslappet, med frivagter og hvad dertil hører – det er altså på mange måder nemmere at sejle i åbent hav, end i skærgård 😊 😊.

På et tidspunkt dukkede Jylland planmæssigt op.

Kl. 13 var vi efter 41 sm i havn i Rønnerhavnen i den nordlige ende af Frederikshavn. Den blev valgt fremfor marinaen i den sydlige ende, da Rønnerhavnen (ligesom Ballen) er frihavn og vi derfor kunne ligge for 50 kr pr. nat – det er bestemt også værd at tage med, navnlig da vejrudsigten tydede på et længere ophold!!!

Efter veloverståede strabadser var det tid til en lille middagssøvn i den allervarmeste tid, inden vi gik en tur ind langs palmestranden mod Frederikshavn by. Vi besigtigede Nordre Skanse (tilbage fra 1627), hvor den blev anlagt til forsvar af havnen, der allerede dengang var en vigtig flådehavn ved navn Fladstrand. Skansen blev nedlagt efter nederlaget i 1864, og siden da er der fyldt så meget op, så man ikke engang kan se havnen fra skansen!!

Der var en restaurant på havnen og Chefen gad virkelig ikke vaske op såååå.....

Efter mad var det tid til bad og renlighed, og kalechen blev efter moden overvejelse – og studier af vejrudsigten - sat op 😊 😊

Mandag d. 10/7

Dagen begyndte med stille og lidt smådryppen, der så i dagens løb tog til og blev til rimelig seriøs regn, så vi hold en "hviledag", faktisk hvilede vi så meget, så vi sprang morgenmaden over og ventede til frokost 😊😊😊

Ellers gik tiden med nærstudier af diverse vejrprognoser. Vejret for de kommende dage så mildest talt broget ud, med opfriskende vind fra SØ, og adskillige fronter der skulle ind over, meeeen der udkrystalliserede sig et lille, ret smalt vejrvindue fra kl 17-18 i aften og frem til kl 10 tirsdag morgen, hvor det både skulle holde tørvejr og vinden gå i vestlige retninger uden at blive alt for

frisk. Da alternativet til at benytte det vindue ville være, at blive hængende i Rønnerhavnen i flere dage, blev vi ret hurtigt enige om, at det var det vi skulle.

Ellers blev regnvejret brugt til et besøg i min elskede kistebænk. Vi havde gennem lang tid konstateret, at der dryppede vand ned i kistebænken når det regnede. En hovedregel i et skiw er, at der IKKE skal komme vand ind andre steder, end hvor det er tiltænkt!! Sådan en – om end beskeden – lille utæthed skal væk, men først skulle den findes. Jeg havde jo adskillige gange stået på hovedet i kistebænken, men altid først når vi kunne konstatere, at der VAR dryppet lidt vand ind, og det havde ikke afsløret ophavet, så denne gang skulle det være mens det skete!!!

Jeg tømte kistebænken helt og iført meget lidt tøj steg jeg ned i den, fik benene drejet, så jeg også kunne få hovedet ned og gjorde mig det behageligt, og sandelig der fik jeg et dryp i hovedet. Med toiletpapir - det er sindsygt effektivt til at afsløre selv små mængder vand!!, kunne jeg konstatere, at der var en minimal men konstant strøm af vand ned fra en skrue, der holder teaklisten på cockpitskarmen. Skruen har ikke været ordentlig pakket, og har samtidig været en brøkdæl for lang, så den har perforeret glasfiberen. Der løber så åbenbart lidt vand inde under teaklisten når det regner ????. Vandet kan så komme ned igennem lige ved skruen – spøjst, men nu blev problemet fundet, så er der endnu en ting på to-do listen til vinter!

Vi spiste tidligt til aften og mens Chefen var oppe og aflevere ”havnekortet” tog skipperen lige opvasken – 2 gryder og to tallerkener!! Og 17.45 forlod vi havnen. Turen var planlagt langs med Jylland kyst, dels for læ, men også så vi havde havnene dernedad som alternativer hvis vejprognosen ikke holdt stik.

Det der med tørvejr var ikke helt på plads, vi havde finregn da vi forlod havnen, men det blev da heldigvis bedre på vej ned mod Sæby. Genuaen blev sat, vi kunne lige bære den. Sigtbarheden var ikke fantastisk, så vi lod radaren køre med.

Vi blev enige om at starte ud med 2 timers vagter, så vagtskifte kl 20, 22, 24 etc.

Vinden var svag og vejret klarede op, så vi fik en rimelig smuk solnedgang, vagterne skiftede og Maren styrede.

Tirsdag d. 11/7

Midnat "fejrede" vi lidt syd for Hals Barre fyr, der stod og blinkede til os i en række af røde og grønne fyrbøjer, der leder ind til Limfjorden. D.v.s. den ene lysbøje var der ikke lys i, og så var den lidt svær at se. Problemet var rapporteret af "Efterretninger for Søfarende", det gjorde den ikke nemmere at se, men radaren viste den tydeligt, og da vi passerede den, så vi den som en skygge.

Da vi holdt os inde under Jylland, var der ikke meget skibstrafik og intet der generede os. Det var en helt fredelig nat, hvor vejrprognosen passede. Himlen var hele tiden lys der hvor solen var under horisonten, det er det der gør natsejladt her på de relativt høje breddegrader så magisk om sommeren – og tilsvarende så mørk om vinteren 😊

Ved vagtskiftet kl 0200 blev der serveret varm chokoladedrik og kiks med ost og med Nutella, nu var det termokeddeldragte tid.

Allerede ved 4-tiden var det lyst, og solen stod op mens vi tog det sidste stykke hen mod Bønnerup. Vi mødte en tysk sejler, der var på vej ud af havnen, og han råbte til os hvor han havde ligget, så der var lige en ledig plads til os i en ellers totalt fyldt feriehavn. Kl 05.40 havde vi "en pæl i hvert hjørne" næsten præcis 12 timer efter vi forlod Frederikshavn for 63 sm siden.

Så blev den våde kalechen klappet op og der blev dekretet sovetid et par timer efterfulgt af en lille travetur op til Brugsen og rundt i "byen".

Så var der lige et besøg i verdens bedste fiskebutik, med lidt indkøb til frokost. Det er et overflødhedshorn af forskellige fisk, som man ellers ALDRIG ser og til helt fornuftige priser der sagtens kan slå supermarkedets fryser.

Til frokost blev der derfor festet med stegte rødspættefileter (til 5 kr/stk!!!), røget hajbug (det som tyskerne kalder "Schillerlocken" og jomruhummerhalesalat (der IKKE indeholdt surimi!!) – et gudemåltid. Til frokosten blev der i anledning af nattens strabadser udskænket øl og brændevin til hele besætningen, hvorefter der var dømt lang middagssøvn.

Vejret trak som lovet med byger og vinden var gået i SØ, så den ville have været lige i snotten, hvis ikke vi havde udnyttet natten til turen.

Onsdag d. 12/7

Så blev det regn og tordenvejr, det trak op over hele Danmark og også Bønnerup, og der kom vand!!!. Vi sov godt med en pæl i hvert hjørne, det er lige til at holde ud at ligge i havn i det vejr.

I løbet af formiddagen blev der længere mellem bygerne og jeg lavede en hurtig udflugt op i Brugsen efter morgenbrød, en dagmartærte, et piskeris, en citron, en gang pasteuriserede æggeblommer og en pakke smør 😊 😊

Morgenmad og så en lille indsats for at gøre skuden ren og præsentabel, det var tiltrængt at få fanget de nullermænd 😊 😊

Ingen middagshvil, men en tur op fiskebutikken. De har som sagt ALT, også fisk vi aldrig har hørt om. Sidste gang vi var her købte vi "lange", så denne gang skulle vi prøve noget andet. Det blev "brosme" en fisk vi heller aldrig havde hørt om, så den måtte vi prøve. Det andet obligatoriske besøg her i Bønnerup var i "Ny-Form", der har en meget stor butik på havnen. Det blev til et let regnsæt til Skipperen og jakke og bukser til Chefen, til den kommende udflugt til Island.

Så blev hynderne lagt ud i cockpittet og vi fik besøg af et par af vores venner, der lå i camping på den modsatte side af Djursland, nede ved Kaløvig. Det blev til nogle rigtig hyggelige timer med sammenligning mellem campingvognen og Pipaluk, og mellem sejler- og campinglivet – og ja det var det Dagmartærten var forudbestemt til 😊 😊

Da de var taget hjem nærmere alvorstuden sig, hvor brosmen skulle steges og indkøbene i Brugsen skulle blive til hjemmelavet hollandaisesovs. Jeg vil med det samme afsløre at skindstegte filletter af brosme smager forrygende godt – OG at det lykkedes at frembringe den mest fantastiske og IKKE skilte hollandaisesovs. Det har ellers været et tilbagevendende traume, at få det til at lykkes.

Og hvordan lykkedes det så på kun to blus?? Kartofflerne kom jo i gryden som sædvanlig og så kom der en skål ned oven i kartoflerne hvori smørret blev dumpet. Så smeltede smørret mens kartoflerne begyndte at koge☺ Derefter blev skålen med det smeltede smør taget op og røreskålen, der lige passede ned i kartoffelgryden, blev sat i, mens kartoflerne stadig kogte. Æggeblommerne i, citronsaft, salt og peber, og så blev der pisket (med det nye piskeris ☺). Derefter blev det smeltede smør pisket ind og sovsen tyknede smukt op – fantastisk!!!

Mens jeg havde lavet maden, havde Chefen som sædvanlig været i bad og derefter byttede rollerne, Chefen overtog pantryet, mens jeg gik i bad.

Det trak stadig med enkelte byger, men ellers var vejret ved at stabilisere sig og klare op.

Torsdag d. 13/7

En dejlig rolig nat og en dag med regn og tordenbyger og meget afvekslende vindstyrke. Dagen startede med Palaver ude i forkøjen, hvor vejrudsigten lige blev endevendt. Der tegnede sig et vindue fra kl 19 i aften og natten igennem hvor regn og tordenbygerne var faldet sammen, og inden vinden skulle gå i SØ og friske op til kuling!!!! Jeg gentog min "sædvanlige" morgenrutine med at gå op i Brugsen efter rundstykker – hvis man afleverer havnekvitteringen så får man to gratis rundstykker, det øger jo trangen til at hente morgenbrød!! Efter morgenmad var det tid til en provianteringsrunde, beholdningen i køleboksen var ved at være lav og med udsigt til kommende dage for anker, så var det tiden at få fyldt op.

Inden vi skulle gå konstaterede vi, at kalechen var helt tør, så den blev lige pakket sammen.

Lige som vi var kommet i land, kom der en heftig byge og det nærmeste sted at søge ly var i "Ny-Form" ☺☺, det er den slags der gør Bønnerup til et dyrt sted at ligge!!!

Ellers blev Brugsen hjem søgt og der blev suppleret op på fersk proviant og kold mælk ☺☺.

Tilbage i havnen skulle vi da også liger runde fiskebutikken en gang mere for lidt godt til frokost ☺☺

Efter frokost blev der tanket vand, og så gav vi os til at "sove på forskud".

Så blev der badet (på forskud) og vi gik op og afleverede ”havnekortet”, og så tankede vi lige kalorier i Havnegrillen til den forestående natsejlad, inden vi kl 19.20 i aftagende og W-drejende vind forlod Bønnerup, tanket op med fiskeprodukter og nyt tøj ☺ ☺

Genuaen blev sat på vej hen med Gjerrild, og motoren fik lov til at trække med, da der ikke var luft nok til at holde en fornuftig fart. Der er ikke noget dejligere end at sejle for sejl, men når vi står overfor en distance på små 100 sm, så gider vi IKKE at ligge og rode med måske 3 kn når motoren kan trække lidt med og vi på den måde kan holde en fart på 5 kn. Og forskellen er til at føle på – 100 sm med 5 kn er lig 20 timers sejlad, 100 sm med 3 kn løber op 33 timer!!! Desuden betyder motorgang under natsejlad at Maren kan styre og vi kan køre med radaren, det har vi ikke strøm til en hel nat igennem uden motor.

Vi tøffede altså dernedad, vi startede med en forrygende medstrøm rundt om Gjerrild, men det gode varer jo ikke så længe, så den blev afløst af modstrøm og en irriterende sø udfor Grenå – selvfølgelig i Skipperens frivagt.

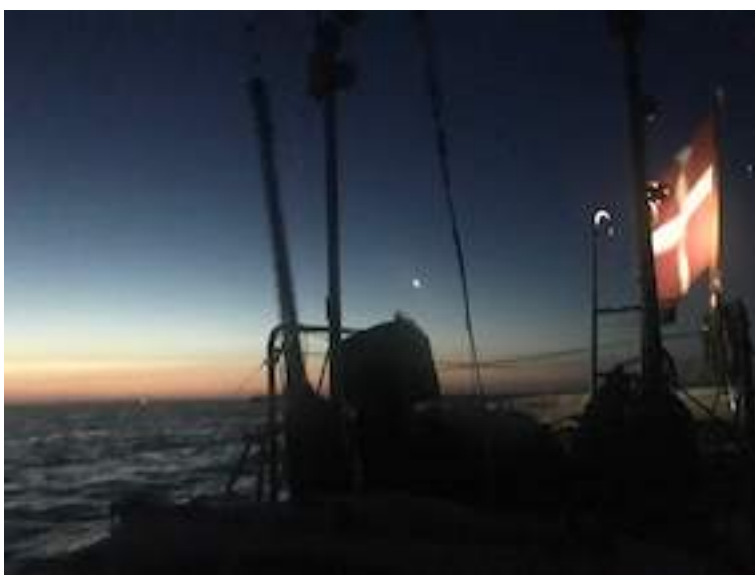
Himlen var klaret helt af og vi fik en smuk solnedgang over Grenå kl 21.55, lige i vagtskiftet.

Midnatstimen slog, med vagtskifte udfor Glatved.

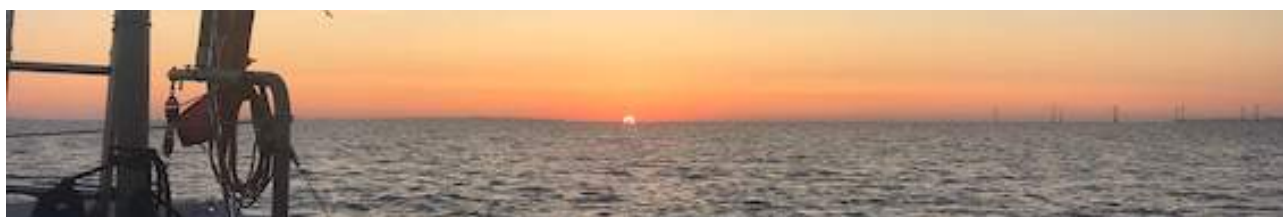
Fredag d. 14/7

Natten var meget smuk, med lysende høje natskyer, og ikke meget trafik på vandet, men vi mødte dog enkelte sejlere, bl.a. en helt uden lys. Han dukkede op af "ingenting", og det var kun p.g.a. radaren, at vi blev advaret om, at han var der, lige på kursen. Generelt er vi rigtigt glade for radaren (og den øvrige elektroniske udrustning). På denne tur var der en del "dagsømærker", altså bøjer uden lys. De er af gode grunde umulige at se i mørke, men med radaren bliver de alle sammen "synlige", lige som fiskebøjer og mørklagte sejlere.

Vi gik tæt ind under land ned langs Djursland, dels for at komme fri af strømmen og dels for at slippe for den værste sø, så vi havde en vældig rolig tur indtil vi rundede hjørnet nede ved "øret" syd for Ebeltoft.

Der kom vi ud i modvind og strømsø, vi kunne ikke bære genuaen længere og det blev ren motorsejlads indtil vi kom ind i læ af Jylland syd for Norsminde. Selvfølgelig var søen allerværst lige i min frivagt og Chefen forsøgte "pandekagetricket" – altså at vende mig i luften mens jeg lå i min køje!!!!

Inde under Jylland blev der ro igen, så Chefen kunne sove uforstyrret, solen stod op og genuaen kunne igen rulles ud. I vagtskiftet kl 6 holdt vi lige palaver men vi passerede Hou, og blev enige om Bogense som dagens mål.

Kl 09.40 sejlede vi ind på en fin grøn plads i Bogense lystbådehavn efter 78 sm.

Så blev der serveret morgenmad, betalt havnepenge OG bestilt bord oppe i fiskerestauranten til den store fiskebuffet kl 18.15.

Der var derefter kun et yderlige punkt på programmet – søvn!!

Eftermiddagsthe i solen i cockpittet kl 15 med lidt studier af den noget "brogede" vejrudsigt for de kommende dage.

En lille fodtur rundt på havnen og 18.15 indtog vi vores reserverede bord på fiskerestauranten – det var som sædvanlig supergodt, og det var dejligt at vi IKKE havde spist frokost 😊 😊 😊.

Dermed var vores sædvanlige to faste holdepunkter på en tur i Kattegat opfyldt – besøge fiskehandleren i Bønnerup og spise fiskebuffet i Bogense!!!!

Så var det tid til bad og en rigtig god – sammenhængende nats søvn mens himlen trak over og blev meget mørk mod vest.

Lørdag d. 15/7

En rolig nat i Bogense med en del regn. Vi hørte lige radioavisen kl 8, inden vi stod op, og kl 08.20 sejlede vi ud af havnen i frisk SØ'lig, og vi behøvede IKKE at pakke en våd kaleche sammen, den havde vi nemlig slet ikke haft oppe p.g.a. vejrudsigten ☺ ☺

Vi havde egentlig drømt om ankerligning helt nede i bunden af Gamborg Fjord, men en vejrudsigst med varsel om regn og torden og hidsige vindstød forpurrede den plan, så turen gik FOR SEJL!!!! hen mod Røjle Klint og indsejlingen til Snævringen.

Vejret var begyndt med lidt smådrypperi, men det blev bedre og bedre og solen kom igennem.

I Snævringen var strømmen vanen tro nordgående og vinden trak rundt om hjørnerne, så vi rullede genuaen sammen på vej mod Strib og lod motoren trække med i den sædvanlige "legen kispus"

med strømmen. Vi måtte slå et par slag for at holde os indenfor strømmen ovre ved ammoniakhavnen, men kunne ellers strække igennem.

Vi bjergede også storsejlet, da vi rundede hjørnet ved Fænøsund og tog det sidste stykke i ren modvind til Middelfart lystbådehavn for motor.

Solen var efterhånden kommet frem og vi nød vores hjemlige farvande, der er jo også smukt!!!

Kl 12 gik vi ind på en fin pæleplads, på siden af vores venner fra Faaborg. De var startet ferie i går og var kommet til Middelfart i aftes.

Det passede lige med en sammenskudsfrokost, med øl og snaps, i cockpittet på "Martine", og så en middagssøvn.

Kaffe i cockpittet på Pipaluk i bagende lummert vejr, med varsel om lyn og torden og skybrud for hele landet.

Aftensmad sammen i Martine – hun har bare det største cockpit!!!

Vi slap for skidt vejr indtil kl 21.20, hvor der trak en gevaldig torden op fra SW, og så fik vi ellers både lyn, torden og voldsom regn.

Vi blev fuldstændig gennemblødte af bare at komme fra skiw til skiw, da vi skulle hjem og sove.

Det var altså igen godt, at vi stolede på vejrudsigten og ikke skulle ligge for et anker i det vejr. Der var noget der tydede på, at andre også havde lyttet, da Middelfart havn var helt fyldt!!

Søndag d. 16/7

Det regnede og tordnede flere gange i løbet af natten, og da fronten så var ved at være trukket igennem kom blæsten – kuling fra SW. Vi lå godt med en pæl i hvert hjørne og inde bag en fornuftig havnemole, så der var helt ro i bassinet.

Det hastede ikke med at stå op, så der var først morgenmad kl 9 og så topmøde i Pipaluk kl 10, hvor dagens program blev fastlagt. Frokost, middagssøvn og kl 14 afgang til en travetur over til Middelfart by.

Der kom nogle heftige byger undervejs, så vi måtte søge ly, og da vi nåede over til Cafe Rass, var det slet ikke vejr til at drikke en øl, så det blev varm chokolade i efterårsvejret!!!

Tilbage gennem byen og et afsluttende møde i pipaluk inden badning og madlavning. Det blev det helt store internationale måltid i Pipaluk – kød og smør fra Norge, kartofler fra Sverige og en blandet salat fra Bønnerup!!!

Mandag d. 17/7

Det blæste og regnede fra morgenstunden, så vi blev enige om IKKE at lette røven, men bede om at få letmatrosen leveret til Middelfart!!!.

Martine sejlede nordpå – med vinden – de var lige startet på 3 ugers ferie og var ved at brænde på, over at blive ved med at ligge i Middelfart. Vi andre udrustede en indkøbsekspedition med henblik på den kommende udvidelse af besætningen.

Det holdt "næsten" tørvejr, indtil vi "næsten" var ombord!!!!

Frokost og en velfortjent middagssøvn, og så blev der badet igennem og skiftet til helt ren garderobe inden letmatrosen dukkede op - det tog den værste lugt af "gnu" 😊 😊 😊

Så fik vi besøg af søn, svigerdatter og deres to yngste børn, det gav liv i skiw'et. Af plads- og bekvemmeligheds hensyn blev aftensmaden indtaget i den lokale grillbar på havnen, inden vi sendte forældrene og yngste skud hjem og blev alene med vores Letmatros på 4 år.

Tirsdag d. 18/7

Natten blev helt stille – sådan vindmæssigt, men den samlede tyske "Kriegsmarine" havde indtaget havnen med 9 sejlbåde og de var IKKE stille – det var langt over midnat før vi fik lukket et øje 😊 😊

Vi vågnede til jævnt til frisk W'lig og letskyet vejr – sikke en forskel fra de forrige dage.

Vi gjorde klar og 09.40 sejlede vi ud af Middelfart havn efter et kort tankstop. Der var godt nok blevet rodet op i myretuen, det vrimlede ud af havnen med alle de skiwe, der havde ligget indeblæst, og der var nærmest trængsel sydover i Snævringen.

Vinden var noget til den friske side, så Letmatrosen var ikke helt fri for at være "lidt bleg om næbbet", men så faldt hun da heldigvis i søvn. Vi nød os med storsejl og motor, så kunne vi lige holde Hejlsminde op. Efter lige knap 2 timer og 10 sm ankom vi og fik en luksusplads, med snuden i vinden. Frokost og et middagshvil hvor letmatrosen blev lykosaliggjort med lidt børneflimmer på I-Pad'en.

Så var der dømt gåtur, helt over og få ordnet havnepengene, en tur på gyngen og så direkte over til ishuset ☺ ☺

Så var det tid til dagens store krabbefisketur. Der blev fremstillet et stk. krabbefiskestang, og så gik Chefen og Letmatrosen i forvejen over på broen på jagt efter krabber. Da jeg kom over til dem, gik de frem og tilbage og klagede over, at der "slet ikke var nogen krabber"!!!! Så måtte Skipperen træde i karakter og vise besætningen, at det at fange krabber IKKE går ud på at gå frem og tilbage på broen og regne med at få øje på dem. Derimod sætter man sig ned, smide maddingen i vandet og venter på at krabberne kommer. Således fangede jeg en spand krabber og vi fik arrangeret krabbevæddeløb, så der var ikke et øje tørt.

På havnen i Hejlsminde er der en frugtbod, så der blev købt nye kartofler og en bakke jordbær, der straks blev fortæret. Så blev det aftensmad, Letmatrosen havde ønsket sig burgere, så det fik vi – d.v.s. hun ville kun have boller med ketchup!!!!

Det blev badetid og så var det tidligt til køjs, der var de to gamle altså også godt brugt!!!

Onsdag d. 19/7

En fin stille nat i Hejlsminde, ingen tysk marine til at forstyrre, kun et par regnbyger.

Morgenmad og klargøring og kl 10.20 sejlede vi ud af havnen, i meget svag W'lig med et liidt tungt skydække, men næsten tørt. Der var ingen sejlluft, og turen til Aarøsund var på svimlende 8 sm, så fenderne blev bare taget på dæk og fortøjningerne lagt klar til næste havnemanøvre mens motoren sørgede for fremdriften.

Vi kunne mærke, at vi nu var midt i højferiesæsonen, der var masser af skiwe på vandet, både med kurs nord- og sydpå. Faktisk var der en del der benyttede vores private "snigvej" bagom Linderum – det er ikke OK 😊 😊.

Vi ankom til Aarøsund lidt i 12 og havnen var halvtom, der var masser af tomme pladser, så vi valgte en der passede præcis i størrelsen og som lå tæt ved bad og toilet 😊 😊

Efter frokost og et lille middagshvil gik vi en tur rundt på havnen. Turen førte uundgåeligt tæt forbi ishuset, så der var dømt is til alle.

Tilbage ombord kom det lidt sundere alternativ, i form af en pose kirsebær fra Hejlsminde, på bordet, inden Chefen og Letmatrosen forsvandt op på legepladsen for at rende det gale af sig, mens Skipperen skrev dagbog og forberedte aftensmaden.

Torsdag d. 20/7

En stille nat med lidt regnbyger, morgenmad og afgang kl 09.40 i frisk W'lig og byger. Da turen kun skulle gå til Haderslev, så blev det for motor, og fenderne blev på dækket, ligesom fortøjningerne blev gjort klar med det samme.

Det trak med byger, men det meste gik udenom, der var kun lidt der ramte os, og med modvind er der jo dejligt læ for regn under kasketskyggen.

Turen ind ad Haderslev Fjord var som sædvanlig hyggelig, det er et dejligt sted at komme – 1 gang om året 😊😊😊

Men hvor er det trist at opleve, hvordan spekulationsbyggeri i form af fuldstændig kønsløse betonblokke skyder op helt ned til vandet og ødelægger Haderslev Havn, ligesom det sker i næsten alle andre havne i Danmark 😞😞😞

Der var som sædvanligt ikke mange skiwe der fandt vej til Haderslev, så der var masser af ledige pladser, men kun få helt inde i bunden hos Haderslev Sejlforening, hvor vi plejer at holde til. Der var lige en der stod Pipaluk på, den havde den perfekte bredde og var næsten lang nok til at også Nuka kunne komme indenfor pælene.

Vi ankom lidt i 12, så efter frokost og middagshvil var det tid til provianteringstur. Vi havde en aftale om afmønstring af Letmatrosen og med hendes forældre om at afhente hende, så vi havde inviteret på "pølseorgie" til aften. Det krævede såvel besøg hos slagter "Vollstedt" som i Rema 1000, der begge ligger i behagelig gåafstand fra havnen. Det nyttige blev forenet med det fornøjelige, så vi var lige et smut henne ved Dammen og se på de fejlfarvede ænder!!

Så blev der ellers forberedt bespisning og som aftalt dukkede forældrene op med lillebror kl 17.30. Vi fik spist og taget afsked med Letmatrosen, der betroede os at hun gerne ville med en anden gang!!!

Så var det opvask og tidligt til køjs, det havde været nogle hyggelige men også lidt anstrengende dage!!!

Fredag d. 21/7

Så var det hverdag igen, og med 35 sm (= 7 timers sejltid) til næste stop – Faaborg, var det nemt at regne ud, at hvis vi skulle kunne få en go' plads og altså komme i havn ved middagstid, så skulle vækkeuret ringe kl 06.00. Det passede med at nattens byger skulle være forbi og vejr og vind ville derfor være med os.

Kl 06.10 sejlede vi ud af havnen!!! Skipperen tilbød generøst at servere morgenmaden, så Chefen kunne nyde de 2 timer ud af Haderslev Fjord. Det indebar så den indlysende fordel, at jeg fik den første frivagt og derfor først blev vækket igen, da vi var ude af fjorden og havde rundet Årø.

Det var helt stille og fint vejr, da vi startede fra Haderslev, og undervejs var der kommet lidt luft, så Chefen havde rullet genuaen ud. Vi benyttede vagtskiftet til at sætte storsejl også. Den slags må jo kun foregå når vi begge er til stede i cockpittet - af sikkerhedsgrunde.

Da storsejlet var oppe, forsvandt Chefen direkte ud i forrummet til sin 2 timers frivagt. Der var så meget luft, så vi kunne sejle for sejl – sådan rigtigt - i en hel time!!, derefter flovede den igen og vi lå og rullede i en irriterende sø. Genuaen blev rullet ind og så blev motoren startet ned gennem et mylder af skiwe der "væltede" ud af Lillebælt, og ud mellem Horne og Lyø. Det Sydfynske øhav i Juli – vi plejer at undgå det, men det gik så ikke i år ☺ ☺ ☺

Chefen blev kaldt til orden, da vi var udfør Lyø, og så kunne vi få bjerget storsejlet, der absolut ikke gjorde gavn længere. Det passede også med en gang frokostbuffet, så var det til en side.

Det var ren motorsejlad hen til Knoldhjørnet og rundt forbi Dyreborg og ind ad Faaborg Fjord. Tidspunktet var perfekt, der var helt fredeligt, og vi fik nærmest lov til at anføre "armadaen" der skulle ind til Faaborg!!!

Vi lod turisterne med behov for leben og tumult om at gå ind i den gamle havn, med alt dens gøgl og halløj, og trak selv om i lystbådehavnen, hvor vi fandt en plads mellem 2 lokale.

Klokken var nået at blive 12.40, da vi fik fortøjet, så vi nåede lige et lille hvil inden eftermiddagste'en og den store udvidede tur rundt langs havnen og tilbage gennem byen. Der var rigtig leben, men det var så også fredag midt i turistsæsonen!!!

Aftensmaden blev lavet ombord, og kokken tryllede med det sidste ferske køb vi havde ombord. Kødet var fra Bønnerup, det blev stegt i smør fra Norge, tilsat fløde og løg fra Sverige, serveret med salat fra Middelfart og kartofler fra Hejlsminde, og dertil et glas rødvin hentet i Tyskland 😊 😊 😊

Det må siges at være en værdig afslutningsmiddag.

Kalechen som vi var nødt til at pakke sammen i plaskvåd tilstand til morgen, kom op og blev helt tør i løbet af dagen, så den blev pakket sammen inden nattens lovede regnvejr, og så var det tid til lidt "indendørs" hygge mens bygerne så småt begyndte 😊 😊

Lørdag d. 22/7

Så blev det turens sidste dag, den startede med sol og letskyet, køligt og frisk W'lig. Skipperen gik efter morgenbrød hos den meget populære bager i Faaborg. Tænk at få RIGTIGT bagerbrød og "køwenhavnerbirkes" – det var fest!!! Der mangler de godt nok noget vigtigt i Sverige, hvor madvarer er voldsomt industrialiserede ☹ ☹

Afgang kl 09.50 og for sejl!!!! mod Ballen, det gik vældigt, indtil der tårnede sig en voldsom byge op over Korshavn. Så blev storsejlet bjerget og pakket væk under sejlpresenningen mens det stadig var tørt. Det er ikke så rart at pakke et vådt sejl sammen under presenningen.

Vi kunne konstatere, at de marker der var grønne da vi tog afsted, de nu var ved at være høstmodne – der sker noget på 7 uger😊😊

Vores plads var ledig, og vores fortøjninger var uskadede, så vi gik ind på vores plads lidt i 12, og fik fortøjningerne rettet til og så var vi hjemme.

Vi havde inviteret vores søde nabo, der tålmodigt kigger efter huset hver gang vi er væk, ombord til en kop the, og så fik jeg et lift hjem, hvor jeg hentede bilen.

Vi havde egentlig planlagt at blive ombord og sove en sidste nat, men med en vejrudsigt for i morgen, der lød på dagregn, blev vi enige om at pakke det vigtigste og så tage hjem og sove.

Det blev en super fin tur, hvor vi fik set noget nyt land og vand, der var ingen uheld undervejs og både vi og Pipaluk slap fra det uden skrammer.

I alt fik vi sejlet 919 sm og brugt knap 300 l diesel - lige det er så lidt træls for et sejlskiw, men det var sådan vejret ville det!!.

Havnepengene løb op i 5393 (danske) kr.